

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2017. • br. 3 • god. XI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

Josip Barišić

4 »Tko ima Boga za Oca, nije sirota«

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

7 Moć ljubavi Božje
Pouka, 14. veljače 1954.

Blaženici u čast...

s. M. Kristina Injić (priređila)

10 Krunica – žalosna i radosna otajstva
s razmišljanjima bl. Marije Propetoga

s. M. Jasminka Gašparović

12 S Bogom u blaženičinu svetištu...

Mila Šuto

14 Čudesa se događaju svakog dana,
samo ih treba prepoznati!

fra Mladen Prolić

16 Providnost ju je vodila...

Mara Lovrić (Duša)

18 Ljubav se uvijek ljubavlju vraća

s. M. Anamarija Vuković

19 Tko si ti za mene, Gospodine?

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

22 Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića
Majci Mariji Propetoga (1926.-1928.)

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

Lana Pecotić, s. M. Juliana Beretić

26 Kandidatura i postulatura
u Družbi Kćeri Milosrđa

Lana Pecotić

27 Božji je dar moći oprostiti, ali i čovjekova
odluka

s. M. Jasna Crnković

28 Graditelji boljega svijeta

Mihaela Andrijević

30 Susret s Isusom i sa samim sobom

Lana Pecotić

32 Misijska nedjelja u Blatu

Marija Žabica

33 10 godina Doma za starije i teško bolesne
odrasle osobe »Majka Marija Petković« u Blatu

Kutak za najmlađe...

34 Bojanka i crtež!

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Božićno vrijeme u nama uvijek budi radost i nježnost, kao i drage uspomene na to. U to vrijeme postajemo posebno osjetljivi za potrebe drugoga i nastojimo sudjelovati u mnogim dobrotvornim pothvatima, ali nas jednako tako dohvaća i duh konzumerizma pa, htjeli ili ne htjeli, učestalo posjećujemo trgovine jer nam, kao eto, puno toga »treba«. Je li to duh Božića? Što je Božić doista u svojoj biti?

Propovjednici nas uvode u razmišljanje o smislu Božića ističući duhovnu pripravu i promatranje Boga koji se ponizio i postao čovjekom, bespomoćnim djetetom. A naša blaženica u središte otajstva Božića ne stavlja samog Isusa, nego pokretača svega:

»Otac naš nebeski je početak svega i otac Gospodina našega porođenog od vijeka i za Božić nam ga objavljuje kao i na Jordanu i na Taboru riječima: 'Ovo je Sin moj preljubljeni, u kojem mi je sva milina, njega slušajte.' I sveto evanđelje nam govori: 'Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina jedinorođenoga da svaki koji vjeruje u njega, ne pogine već ima život vječni' (Iv 3, 16). Božić je zato svečanost Očeve prekomjerne ljubavi prema nama, koja ga navodi žrtvovati svoga Jedinorođenoga, da spasi svoje posinovljene sinove« (Pouka bl. Marije Propetoga, *Okružnica o proširenju slave našega nebeskog Oca*, 4. prosinca 1957.).

Božić je, dakle, proslava neizmjerne Očeve ljubavi prema nama. Blaženica je upravo iz spoznaje da Otac ljubi svoju djecu, uživala u njegovoj ljubavi, ljubeći Boga u njegovu jedinorođenom Sinu koji je pokazao neizmjernu ljubav Božju kada je sam sebe predao za čovjekovo spasenje. Doživljaj Očeve ljubavi vjernika ne ostavlja zatvorena u sebi samom. Ljubav se, da bi imala smisla, mora iskazivati prema drugima. Bog Otac je iskazuje prema nama ljudima, a mi smo pozvani iskazivati je drugom čovjeku da bi se ona vratila Bogu samome.

»Kao što dobar otac traži suradnju svoje djece u nekom djelu, tako se i naš nebeski Otac udostoji tražiti suradnju svoje djece, ne zato što mu je od nas potrebna, već zato što hoće da i mi ostvarujemo djela njegova milosrđa i da poslije s njim uživamo u njegovu kraljevstvu« (Pouka bl. Marije Propetoga, *O djelovanju Presvetoga Trojstva u našoj duši i o našoj suradnji u njegovim djelima*, 27. svibnja 1945.).

Iskazivanje milosrđa i dobrohotnosti za nas kršćane nije samo dužnost i obveza. Milosrđe je čin ljubavi prema Bogu, a time i prema čovjeku. Čin ljubavi uključuje darovanost, besplatnost i želju da se drugoga usreći. Ima li veće sreće od one kada smo sa svojim bližnjima, kada jedni drugima darujemo svoje vrijeme, kada stvaramo ozračje prihvaćenosti? Ovogodišnji Božić neka bude proslava Očeve ljubavi u darivanju nas samih onima koji tu ljubav još nisu doživjeli.

Josip Barišić,
župnik župe sv. Nikole, Čilipi

»Tko ima Boga za Oca, nije sirota«

Euharistijsko slavlje u svetištu

bl. Marije Propetoga u Blatu 9. srpnja 2017.

Propovijed:

Isus nam u prvoj rečenici današnjega Evanđelja govori da je izvor njegova života Otac nebeski. Da je on uzrok i počelo svega. Stoga ga on svojim riječima i djelima svakoga dana slavi: »Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje!« Isus je najprije svoje apostole, a onda i nas danas naučio da Očevo ime izgovaramo svakog dana: »Oče naš, koji jesi na nebesima...« Blago nama što svaki dan možemo izgovoriti ime Očevo i tako ga molitvom svaki dan slaviti. Zar je moguće da postoje kršćani na ovom svijetu koji nitijednom na dan ne izgovore tu presvetu riječ: »Oče naš...«

Pokajnički čin:

Isus nam otkriva istinu da nam je Bog Otac. Blažena Marija Propetoga tu istinu živi u punini. Od njega smo primili sve što imamo i jesmo: ruke, noge, jezik, pamet, srce, život, a darovao nam je i Sina svoga. I današnji dan i ova sveta misa je njegov dar. Kako smo malo zahvalni Ocu za sve darove kojima nas je toliko obdario bez ikakvih zasluga? Danas mu kćerinji i sinovski pristupimo i pokajmo se za sve ono gdje ga kao Oca svoga nismo dovoljno poštivali, uvažavali, ljubili i imali povjerenja. On će nas ponovno zagrliti i oprostiti nam i vratiti nam sinovsko i kćerinje dostojanstvo koje smo grijehom izgubili.

Isus dobro poznaje Oca svoga!

Isus je svoga Oca poznavao »u dušu«, kako narod kaže. To je zato što je s njim Duhom Svetim od prapočetka jedno. Svojim učenicima je govorio: »Vjerujte mi: Ja sam u Ocu i Otac u meni«; »Da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi«; »Nitko ne dolazi Ocu osim po meni« (Iv 14, 11-16) itd. To im je govorio da bi oni upoznali Oca. U posljednjem času na križu on se predaje Ocu: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj« (Lk 23, 46). Isusova je želja da i mi svoj život, svoje misli i cijelo svoje djelovanje predamo u ruke Očeve kao što je i on učinio, kao što je učinila i bl. Marija Propetoga.

Isus želi da i mi upoznamo Oca

Pouzdano je da na ovom svijetu ne možemo do kraja upoznati nebeske tajne. Upoznat ćemo ih kad se nastanimo kod Oca. On, Isus, sve je učinio da ljudi preko njegovih riječi i djela upoznaju Oca nebeskoga. Stoga je rekao: »Tko poznaje mene, poznaje i Oca.« Naša je bl. Marija Propetoga cijelim bićem ljubila Oca nebeskoga. Napisala je 41 hvalu i zaziv nebeskom Ocu. Svaki taj zaziv počinje riječima: »Oče naš vječni«. Posljednji zaziv glasi ovako: »Oče naš vječni, udijeli svim ljudima milost da te hvale i slave sada i navijek!« Ona je zaista vjerovala da štogod Oca nebeskoga zaištemo u Isusovo ime da će nam to i uslišiti. Stoga ona moli: »Gospodine Bože, Oče naš nebeski, u ime tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, koji je rekao: 'Što god zaištete u Oca dat će vam u moje ime', sada te ponizno molimo.« Zatim nastavlja svojim zazivima Ocu nebeskom. Ovdje se možemo i trebamo slobodno upitati: Koliko volimo i poštujemo zemaljskog oca? Koliko ga poznajemo, koliko smo mu zahvalni i kakvo povjerenje imamo u njega? Upravo o tome govori i sljedeća priča.

Očev dar sinu

Ivan je završio studij prava i upravo se bližio dan dodjele diploma. Sve je uzbuđljivije pratio ponašanje svoga oca od kojeg se nadao da će mu za taj dan darovati automobil. Spominjao je njemu Ivan koliko bi volio dobiti automobil na dar. Vjerovao je da ga otac neće iznevjeriti jer se trudio, bio marljiv, učio i na vrijeme završio studij. Znao je da je otac bio sretan zbog njega. Konačno je došao i dan dodjele diploma. Otac ga je pozvao u svoju radnu sobu. Rekao mu je koliko ga voli i

koliko je ponosan na njega, koliko je sretan i radostan zbog ovog velikog dana. Otac mu predade krasno upakiran dar. Pomalo razočaran, ali i znatiželjno, primi mladić pruženi dar i odmota ga. Pred njim se ukaza knjiga u skupocjenu kožnom uvezu. Razočaran i bijesan, počne vikati na oca: »Ležiš na novcu, a kupio si mi samo običnu Bibliju!« Ljutito baci knjigu na očev stol i istrča iz sobe. Još istoga dana pobježe od kuće. Nije se više htio vidati s ocem. Prošlo je dosta godina. U međuvremenu je sin izrastao u uspješna poslovnog čovjeka. Imao je divnu obitelj i lijepu kuću. No svakim je danom postajao sve više svjestan činjenice da je njegov otac prilično ostario i da bi ga možda trebao potražiti. Ali prije nego je uspio ostvariti svoj nam, stiže mu brzopjav da je otac preminuo i svu svoju imovinu ostavio njemu.

Približavajući se očevoj kući sve više ga je obuzimala tuga i grižnja savjesti. U očevoj radnoj sobi sjetio se njihova posljednjeg razgovora i svoje galame i vike na oca. Sređujući papire na očevu stolu, pogled mu pade na Bibliju u kožnom uvezu koja je stajala na onom istom mjestu gdje ju je ljutito bacio onoga dana kada je diplomirao. Sa suzama u očima počeo je listati zaustavljajući se posebno na nekim stranicama. U tom trenutku ispade ključ iz kuverte koja je bila zalijepljena na korice knjige. Podiže ključ za koji je bila zakačena kartica firme u kojoj je kupljen auto. Na kartici je pisao broj garaže gdje je smješten automobil, tip i datum prodaje potvrđen pečatom. Bio je to datum dodjele njegove diplome. Zaplakao čovjek zbog svoje grubosti, nepoštovanja i nepovjerenja koje je pokazao prema svome dobrom ocu. I shvati koliko je malo poznao svoga oca.

Kroz život smo primili mnogo darova. Ostali su nam u sjećanju. Zahvalni smo ljudima koji nas daruju. No dar Oca nebeskoga nadilazi sve darove svih vremena. On nam je darovao svoga Sina ljubljenoga. Poslao ga je da ga upoznamo, da ga prihvatimo i preko njega upoznamo i uz ljubimo Oca nebeskoga. Njegov Sin je ključ za otvaranje nebeskih vrata. Blažena Marija Propetoga upoznala ga je već u ranoj dobi i veoma rano podno križa napisala: »Nado moja od mladosti moje!« Upoznavala je njegov život, njegovu muku i žalila što Ljubav nije dovoljno ljubljena. U ljubavi mu se predaje i čezne po Propetome biti imenovana, što se čudesno i ispunja. Toliko osjeća nedostatak ljubavi prema Ocu nebeskom da se obraća Svetom Ocu i saborskim ocima na Drugom vatikanskom saboru (1962-1965) da porade na proširenju pobožnosti prema Ocu nebeskom.

Preko Biblije do Oca nebeskog

Preko najsvetije knjige, Biblije, upoznajemo Isusa i njegova silna djela. A preko njegovih silnih riječi i djela upoznajemo Oca nebeskoga. Biblija, Evanđelje, Riječ Božja put je prema Ocu nebeskome. Ako zanemarujemo Riječ Božju, ne možemo upoznati ni Oca nebeskoga. Stoga se danas upitajmo: Postoji li u mojoj obitelji Biblija? Čita li tko u mojoj obitelji Bibliju? Pratim li pažljivo čitanje Božje Riječi na svetoj misi? Pronađem li koju misao koja bi mi pomogla u mom duhovnom životu? Ili sam možda samo promatrač i sudac koji prosuđuje je li propovijed bila duga ili kratka? Kako poštujem zemaljskog Oca? Jesam li mu zahvalan za njegov trud, rad i znoj? Molim li se za svoga oca, živoga i pokojnoga? Jesi li otac koji svojoj djeci omogućuje da lakše dođu do nebeskog Oca, kao što je to bio Antun Petković Kovač, otac bl. Marije Propetoga?

Zaključimo: Po Kristu i s Kristom i u Kristu, tebi Bogu Ocu svemogućem u jedinstvu Duha Svetoga svaka čast i slava u sve vijeke vjekova. Amen!

*Pouka Majke utemeljiteljice i vrhovne predstojnice Marije Propetoga**Rim, 14. veljače 1954.**Moć ljubavi Božje*

Kćeri mile! Moć ljubavi je svemoguća kao i vjera. Ljubav sve može, sve hoće, sve postiže, svemu se nada.

Ja ću, kćeri moje, brzo umrijeti, a vi nakon moje smrti morate ići po svijetu da otvarate zavode, bolnice, ostvarujući milosrdna djela, zadržavši duh svoje Majke, rađajući neumorno bez olakšice. Kao što pišem sada jednoj sestri koja me moli da joj dignem neke poslove jer ne može sve izvršavati, kažem i vama: Dosta je imati ljubavi, jer ljubav sve može, sve spašava, na sve stiže.

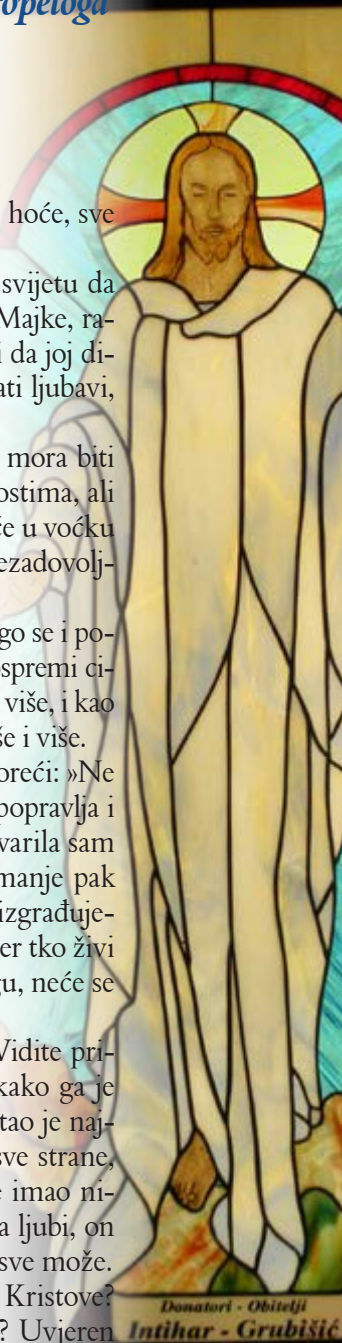
Kao što se i kruh mora umijesiti, tako se i vi umijesite u ljubavi, koja mora biti oblik vašega života. Da, vježbajte se u poniznosti, mrtvenju i drugim krepostima, ali tako da sve te kreposti niču iz temeljne kreposti ljubavi. Kao što se crv uvuče u voćku sve do sredine, i tu podgriza sve, tako se napast uvuče u srce, sijući žalost, nezadovoljstvo, raspuštenost i nepouzdanje.

Da, kćeri moje, ljubav sve hoće, sve spašava, sve postiže, sve može, više nego se i pomisliti može. Ako sestru koja ljubi, pošalješ urediti jednu sobu, ona želi da pospremi cijelu kuću; ako ide otvoriti jedan zavod ili bolnicu, ona želi da ih bude još deset više, i kao što vatra kad gori obuhvaća svojim plamenom sve više, tako i ona traži sve više i više.

Naprotiv ona koja nema ljubavi, vidi svuda poteškoće i ispričava se govoreći: »Ne mogu, ne znam, nemam itd.«, kao zli sluga u Evanđelju. Stoga kad vas se popravlja i poučava, morate priznati svoje pogreške i reći: »Imate pravo, oprostite, prevarila sam se, pogriješila sam.« Nemojte misliti da možete prevariti starješine, a najmanje pak Boga. Zato, nemojte se ispričavati, jer time gomilate laž na laž. Treba da se izgrađujete, kćeri mile, osobito u ljubavi. Ljubav sama izgrađuje i preobražava dušu, jer tko živi u ljubavi, taj stoji u Bogu. Zato ona koja ne živi u pravoj ljubavi prema Bogu, neće se ni izgraditi u apostola i majku ljubavi.

Moć ljubavi izgrađuje i preobražava. Milost Božja i ljubav mogu sve. Vidite primjer sv. Pavla, kako ga je milost u malo vremena obratila i preobrazila, kako ga je ljubav učinila jakim, neustrašivim apostolom. Od progonitelja kršćana postao je najvatreniji i najaktivniji apostol, propovijedajući Krista i njegovu ljubav na sve strane, osnivajući Crkve u svakom kraju i mjestu gdje je došao. Za ova djela nije imao nikakvih sredstava, ali ljubav mu je sve pribavila, jer kad Bog vidi da ga duša ljubi, on se sam sjedinjuje s tom dušom u ljubavi i čini je svemoćnom. S njime ona sve može.

Ljubav je jaka kao smrt, jer pita sv. Pavao: »Tko će me rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja ili stiska, ili progonstvo? Ili glad, ili golotinja, ili pogibao, ili mač? Uvjeren sam da ni smrt ni život ni anđeli ni poglavarstvo, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile ni visina ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem« (Rim 8, 35.38-39).

Uistinu ni tamnica, ni bičevi, ni sva okrutna progonstva i strašna mučenja nisu ga mogli zaustaviti u žarkoj ljubavi za Krista i u radu za spoznanje Kristove ljubavi. Ništa ga nije moglo smesti u vjeri i u njegovoj jakoj djelotvornoj ljubavi i apostolatu. Ljubav ga je izgarala i tjerala naprijed da cijeli svoj svijet osvoji za kraljevstvo Kristove ljubavi. Spasenje duša to je bio odjek njegove duše. Njegova duša je klikkala: »Duše, duše, otkupljene krvlju Kristovom, a koje ga još ne poznaju, niti život vječni u njemu.« To je bila njegova jedina bol koja ga je razdirala i od koje je izgarao. Duša koja ljubi Boga, izgara za spas duša, daje se sva i sve ostavlja da ih nađe i spasi i pokaže im put vječnoga života u Kristu.

Kćeri mile, treba da izgarate i vi u ljubavi za spasenje duša. Ljubav treba da vas vodi, da vas tjera da letite po svijetu, da spašavate zapuštene i slijepe, da im pokazujete put u nebo, tješeći i podižući ih u klonulosti i očaju, čineći svima milosrdna djela, jer treba da radimo u ovome svijetu djelom i molitvom za spas duša. Ovo su dani rada na koji nas je Gospodin pozvao, za koje će nas pitati račun. Zato, mile moje, ne mislimo na počinak i gdje će nam biti bolje, već gdje je veća potreba spašavanja.

Našega sv. Franju potakla je ljubav prema Bogu da ostavi sebe i svoje – a bio je jedina – da se dade na apostolat za spašavanje duša, zalijevajući svoj rad molitvom i pokorom po putevima i po planinama, izgarajući od ljubavi za dušama, plakao je ječajući: »Ljubav nije ljubljena. Isuse Kriste, Isuse moj, učini da te svi poznaju.« I tako je putovao i tražio duše. Nakon prvih pet godina svoga apostolskog rada, od osnutka Reda, već ga je slijedilo pet tisuća braće koju je slao na sve strane svijeta da u ljubavi za Krista rade za spasenje duša.

Tako vidimo primjer sv. Franceske Cabrini, koja u ljubavi započne svoje djelo osnutka družbe u jednoj staroj kućici, i kroz malo vremena privuče na hiljade zvanja i odgoji ih za duhovne kćeri koje se brzo rašire po cijelome svijetu, podigavši velike zavode i bolnice. Tako i mnoge druge kao sv. Ivana koja, iako nenaobražena, ali prožeta ljubavi, utemelji kongregaciju koja je sada uzor organizacije za odgoj i naobrazbu. Ona se morala mnogo boriti s bezbožnim vlastima, kao što govori njezina biografija, ali njezina ljubav sve nadjača i pobijedi. Pet su je puta ubijali i mučili na smrt, ali ljubav joj je nanovo davala snagu da ide naprijed, da poučava i spašava duše. Sam Napoleon ju je molio da uspostavi red i mir u zatvorima i bolnicama. Njezina milosrdna ljubav i rad sve je preobratala i tamnice su se preobrazile u svete zavode.

Velike svete duše svete su ne samo zato što su mnogo molile, već što su mnogo ljubile i u ljubavi se žrtvovale za spas duša. Prava ljubav je sveta, svemoguća, vječna, nesebična. Ta sveta ljubav podiže dušu u Isusu od Oca i Otac joj pokazuje i daje sve svoje sinove koji žive u tami duha, da ih pouči u vjeri i u ljubavi. I duša hrli svijetom da nosi dušama svjetlo vjere i toplinu i moć ljubavi. Svjetlo je Krist koji prosvjetljuje svakog čovjeka i duh njegov je duh ljubavi u kojem je sva jakost. Duša koja nema te ljubavi mrtva je, nepokretna, ne daje ploda svoje ljubavi jer je nema. Jednom riječju njezin život je besplodan za drugoga. Tko ljubi, taj vrši i hoće da vrši volju ljubljeno-ga Gospodina i Boga svoga. Ljubav leti na mig i želju ljubljenoga, jer ne misli na sebe.

Ljubav se daje neprestano, ništa ne zadržava za sebe, ništa ne traži za sebe, već samo da pomogne druge, da spasi bijedne i trpeće.

Kćeri mile, budite prave kćeri ljubavi Božje, prave kćeri Milosrđa. Kad se je utemeljila naša družba bile smo samo četiri sestre, a imale smo ogroman rad. Kuhati i dijeliti obroke za 3.000 osoba. Držali smo u zabavištu 150 djece i ručni rad za djevojke. U djelima se sastoji ljubav, draga djeco. I ne samo reći i pjevati: Ljubav, ljubav! Jer to su samo prazne riječi, ako ih se ne stavi u praksu.

Ljubav ne može mirovati skrštenih ruku, već ljubljenu braću u Kristu hoće da pomogne, spasi, usreći za vječni život, ona hoće da za njih ne samo radi, nego da trpi za njih kao Krist, da im pribavi spas i milost. Lako je reći: Ljubav, križ, ali se pravog ljubitelja tek u kušnji pozna. Na križu moramo ostati same, pričvršćene i pružene kao Krist. Morate se, draga djeco, spremati na patnju, jer je ona put ljubavi. Ljubav je idealna riječ, ali treba je ostvariti. Zato i reče Krist sv. Jakovu i Ivanu: »Ne znate što tražite. Možete li piti sa mnoom kalež?« (Mt 20, 22).

Isus preko vaše nadstojnice i učiteljice neka vas uzgaja u ljubavi prema sebi, u ljubavi prema dušama i trećem svijetu, u ljubavi prema vašoj družbi i vašim starješinama. I kao što je vaša duhovna majka učila ljubiti, tako i vi naučavate druge, da u ljubavi nastave djelo Isusovo žrtvujući se za spasenje duša.

II – U ljubavi misliti na Isusa

Kćeri moje, jučer smo govorili o ljubavi prema Bogu i o djelotvornoj ljubavi. Da, rekoh vam da moramo djelotvorno ljubiti Boga. Ali to nije dosta, već sav taj vaš rad mora biti prožet ljubavlju, tako da se Isus odmara i uživa u vašoj duši, videći da su sve vaše misli, želje, riječi i djela upravljena k njemu. Duša koja ljubi živi samo za njega, uzdiše samo za njim i Isus takovoj duši daje svoju milost. Uvijek se mora, kćeri moje, težiti za savršenom ljubavi prema Isusu i odstranjivati što je više moguće sve ono što bi nas moglo rastresti i udaljiti od ove ljubavi. Treba biti sam u ljubavi s Isusom. Stoga, ona koja prelazi s jedne strane na drugu, rastresa se i gubi u poslovima i zaboravlja tako na Isusa, takva duša će se osjetiti prazna i hladna, jer se Isus udaljio od nje.

Isus daje duši da osjeti slast njegove ljubavi, kad ga duša traži i želi ostati uvijek sjedinjena s njime u sabranosti. Ali prije nego li joj on dopusti svetu intimnost sjedinjenja s njime, hoće da ta duša prođe kroz bolno čišćenje osjetila i duha. Stoga nemojte se smutiti ako osjetite suhoću i napasti, jer će to proći.

Treba da znate, kćeri moje, da je ova kongregacija utemeljena od svemogućeg Boga koji je želio da nađe u njoj zaklonište svoje ljubavi. I glavna svrha naše družbe jest ljubav prema njemu i dušama, radeći za što veća proširenja njegove božanske ljubavi i spas duša. Isus je ljubomorani u svojoj božanskoj ljubavi.

Blagoslivljajući vas sve, vaša duhovna majka,

Is. Augustog Gundakorta

priređila s. M. Kristina Injić

Krunica s razmišljanjima bl. Marije Propetoga

Žalosna otajstva

1. Koji se za nas krvavim znojem znojio

»Ti, najuzvišenija svetost, sama svetost, mudrost, moć, sama ljubav i milost, sam trpiš ostavljen od svojih učenika, od sviju – bez pomoći i utjehe.«¹

2. Koji je za nas bičevan bio

»Tebe vidjeti, da tvoje sveto tijelo grešni ljudi bičuju! Je li to zemlja uzvratila svome Kralju? O, ne zemlja, već grešni stvorovi, to je zadnja zahvala za sve milosti. O ljudi nemarni, ne tucite Svetost, već mene grešnicu! Isuse, daj da te zaštitim zagrljajem, a nek' po meni tuku.«²

¹ Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov, Split, Verbum, 2003., str. 271.

² Isto, str. 223.

3. Koji je za nas trnjem okrunjen bio

»Nasloni svoju presvetu glavu na srce moje i dopusti da ti s glave bolnu krunu dignem i na svoju glavu stavim, pak ti milo čelo i svetu izmučenu, izranjenu glavu vruće, vruće ljubim.«³

4. Koji je za nas teški križ nosio

»Hvalite te rane svete njegove za nas otvorene. Hvalite te svete izvore iz kojih teku rijeke milosti njegove. Hvalite rajskih rana otvore kroz koje će u raj pustiti sve bijedne grešne stvorove. U ranama tim još uvijek teče rijeka krvi presvete koja pere sve rane i grijehe teške.«⁴

5. Koji je za nas raspet bio

»Ljubav je moja razapeta! Oh, dopusti mi, propeta moja Ljubavi, da uz tvoj križ, uz tebe, ostanem do smrti. O, daj mi da ovaj tvoj znak – sliku tvog raspetog tijela grlim i ljubim i u boli ljubavi u vrućem cjelovu izdahnem.«⁵

³ Isto, str. 259.

⁴ Isto, str. 230.

⁵ Isto, str. 259.

Radosna otajstva

1. Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela

»Šalješ svoju Riječ da se po tvom Svetom Duhu utjelovi! Otac hoće da se njegova Riječ i Ljubav utjelove po njegovu Svetom Duhu. Otac iz sebe rađa svoga Sina!«⁶

2. Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila

»Daj da te upozna svijet po nauku Sina tvoga. Daj da te hvali i slavi svijet sa svim tvojim stvorenjima i djelima ruku tvojih. O, Oče, Oče moj, kad će doći taj blaženi dan da te svi upoznaju, hvale i slave i ljube?«⁷

3. Koga si, Djevice, rodila

»Božanski Spasitelju, sišao si s neba na zemlju da se uzmogneš sa mnom sjediniti u ovom otajstvu svoje ljubavi. Ti si me neodoljivom silom privukao k sebi i sad te nadasve ljubim, nestvorena ljepoto, najveće dobro moje.«⁸

⁶ Isto, str. 238.

⁷ Isto, str. 281.

⁸ Isto, str. 213.

4. Koga si, Djevice, u hramu prikazala

»O, Isuse, ti si najljepši između sinova ljudskih. Isuse, usreći me da gledam presveto tvoje lice da se moja duša još više uspiruje.«⁹

5. Koga si, Djevice, u hramu našla

»Pripravi u meni stan, gdje ćeš u hramu svome počivati.

O, anđeli nebeski, pomozite mi dočekati rajsku Ljubav. O, Majko moja, pomози mi da tvoga Sina, Ljubav moju, gorućim i čistim srcem primim. O, Ljubavi rajska moja, za tobom ginem i čeznem, o Spasitelju moj, stan ne prezri srca moga, budi vječni pokoj moj!«¹⁰

⁹ Isto, str. 212.

¹⁰ Isto, str. 260.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga

Blaženica iz dana u dan privlači hodočasnike i putnike namjernike u svoje svetište u Blatu. Iako je ljeto minulo, pa se i smanjio broj posjetitelja cijeloga otoka Korčule, posjeti svetištu ne prestaju, a u tom su najvjerniji oni svakodnevni djeca koja pohode naš vrtić i jaslice kao i njihovi roditelji i stariji koji ih prate. Oni već uobičajeno dolaze zahvaljivati Bogu za sve što im se događa i preporučiti se svojoj blaženici u zagovor za sve potrebe svagdanjega života. Nedjeljom se nakon euharistijskih slavlja u župnoj crkvi vjernici vraćaju svojoj blaženici zahvaljujući joj i moleći njezin zagovor. Blaženičino svetište pohađaju pojedinci, obitelji, manje ili veće skupine, a sve češće i one organizirane iz lječilišta u »Kalosu«, preko turističkih agencija ili župnih zajednica, s otoka Korčule i iz Hrvatske, kao i raznih drugih krajeva svijeta. Spomenimo samo neke veće skupine koje su pohodile svetište u protekla dva mjeseca:

29. kolovoza

Skupina od 50 Slovenaca iz Sežane koji su boravili u lječilištu »Kalos« u Vela Luci posjetili su blaženičino svetište.

7. rujna

Skupina Slovenaca iz Ljubljane, pun autobus umirovljenika među kojima je bilo i invalida a neko vrijeme su bili na terapijama u velaluškom »Kalosu« rado su pohodili naše svetište.

S Bogom u blaženičinu svetištu u Blatu

Tog je dana svetište pohodilo više skupina od 4 do 7 osoba iz Poljske, Australije, Splita, Račišća i Korčule.

8. rujna, blagdan Male Gospe

U svetištu je bila skupina od 27 Poljaka sa svojom voditeljicom koja im je bila i prevoditeljica. Zadržali su se dosta vremena u molitvi, a bili su posebno ponosni kad su u muzeju vidjeli sliku svoga sunarodnjaka, sv. Ivana Pavla II., koji je 2003. godine u sjedištu dubrovačke biskupije Majku Mariju Propetoga proglasio blaženom.

Taj je dan i skupina od stotinu Slovenaca pohodila svetište s voditeljicom turističke agencije iz Korčule, što sve više postaje ponuda turističkih djelatnika.

14. rujna

Iz lječilišta »Kalos« svetište je posjetila skupina od 50 Slovenaca iz Ljubljane, Domžala i Kamnika.

22. rujna

Svetište je posjetila skupina od 40 planinara iz Rijeke sa svojim voditeljem Borisom Kurićem.

25. rujna

Blaženičino je svetište pohodilo 50 učenika osnovne škole »Miroslava Krleža« iz Zagreba iz sa svoja četiri nastavnika.

26. rujna

Skupina od 50 Slovenaca iz Ljubljane koji su bili u »Kalosu« na terapijama pohodila je svetište.

5. listopada

Djelatnici poduzeća »Hrvatske vode«, njih 120 iz cijele Hrvatske, u okviru svoga seminara koji se odvijao u Korčuli, pohodili su svetište. Uz njih je i 50 Slovenaca iz Ljubljane koji su bili u Korčuli, pohodila svetište sa svojom voditeljicom Jozicom Sušin.

14. listopada

U svetište su hodočastili vjernici iz Zmijavaca i okolnih mjesta koji već više godina redovito dolaze tražiti zagovor bl. Marije Propetoga. Slavili su i svetu misu koju je predslavio njihov voditelj hodočašća i župnik fra Frano Laco.

17. listopada

Skupina od 37 Filipinaca pohodila je sa svojim svećenikom naše svetište, a voditeljica turističke agencije je pomogla u organizaciji i prevođenju. Neko su vrijeme proveli u molitvi, a potom s osobitim zanimanjem slušali o blaženičinu životu i njezinu djelovanju te poslanju Družbe Kćeri Milosrđa.

21. listopada

Svetište su posjetili redoviti hodočasnici iz Ploča, ovaj put njih 48, sa svojim sestrama Kžerima Milosrđa s. M. Mirandom Maglica i s. M. Helenom Bakula, a s njima je u blaženičinu svetišću svetu misu slavio smokvički župnik Mihael Čavlek.

28. listopada

Iz lječilišta »Kalos« svetište je posjetilo 50 vjernika iz Vodica i okolice.

Sve drage posjetitelje i hodočasnike u blaženičinu svetišću sestre rado prihvaćaju i trude se omogućiti im što ugodniji i blagoslovljeni boravak u okrilju svetišta. Želja nam je da

se svaki putnik namjernik, svaki hodočasnik, a posebice štovatelj bl. Marije Propetoga, može što bolje duhovno obnoviti u susretu s Isusom Kristom kojem se blaženica posve predala i u njegovu duhu posvemašnjim predanjem živjela karizmu milosrđa i prenosila je na svoje sestre. I mi, današnje sestre Kćeri Milosrđa, posebice ove koje žive u samostanu uz blaženičino svetište, svim srcem žudimo biti njezine prave nasljedateljice. Neka ovo svetište bude mjesto molitve i iskustva Božje blizina i blaženičina zagovora. Neka svima koji ovdje dođu postane mjesto istinskoga susreta s Gospodinom i poticaja na promjenu života, a po Božjoj volji zadobiju željene milosti i dar beskrajne Božje ljubavi i blaženičina zagovora.

Mila Šuto

Čudesa se događaju svakog dana, samo ih treba prepoznati!

**Zavjetno hodočašće župe Zmijavci,
16. listopada 2017.**

Župnik župe Zmijavci fra Frano Laco već četvrtu godinu u listopadu organizira zavjetno hodočašće bl. Mariji Propetoga u Blato. Putovanje je kopnom i morem, puno doživljaja, žrtve, milosti i blagoslova. Tko ne vjeruje neka se sljedeće godine pridruži zmijavačkom zavjetnom hodočašću.

Sa zvonika naše župne crkve Svih svetih u 6 sati ujutro zvona pozivaju na molitvu »Anđeo Gospodnji«, a autobus pun hodočasnika iz Zmijavaca, Imotskog i Runovića odzivlje se molitvom i započinje svoje zavjetno hodočašće. Očekujemo i nastavak molitve, Gospine krunice, ali naš fra Frano moli svoju jutarnju iz Časoslova. Vjerojatno je obziran prema hodočasnici, misleći da oni žele još malo odrijetati. Duskora na autoputu autobus staje i vozač

otklanja manji kvar. Vožnja se nastavlja, ali ne zadugo. Ponovno ista situacija, pa uskora i treći put. Netko tiho reče: »Trebamo se vratiti kući.« Naš fra Frano ostavlja svoj Časoslov i zavlapi: »Blažena Marijo Propetoga, ako želiš da mi danas dođemo k tebi, onda pomoz, inače se vraćamo kući.« U taj čas vozač sjeda i pokreće motor – autobus krene kao da nije bilo nikakvih kvarova! Fra Frano iz svega srca počeo moliti Gospinu krunicu s hodočascima.

Sretno smo, iako s dosta zakašnjenja, stigli u Blato gdje su nas, kao i uvijek, radosno i uslužno primile naše drage sestre Kćeri Milosrđa. Sabrano i tiho ulazimo u svetište, da pred svetohraništem i našom blaženicom zahvalimo Bogu za ovaj dar ponovnoga dolaska u oazu mira i ljubavi. Euharistijsko slavlje predvodi fra Frano, a svi rado-

sno i zahvalno sudjelujemo i pjevamo svim srcem. On zanosno svjedoči o mnogobrojnim uslišanijima po zagovoru bl. Marije Propetoga u svom svećeničkom životu. Dobro znamo o čemu govori jer se mnogi među nama rado vraćaju u svetište upravo stoga što su iskusili blaženičin zagovor.

Poslije euharistijskog slavlja s. Jasminka nam govori o blaženici i njezinu blagoslovljenom životu proživljenu u predanju Gospodinu i povjerenju u njega kad je bila izložena raznim kušnjama i nevoljama. Uvijek se borila za svu siročad koju joj je Bog povjeravao na skrb, posebice u teškom ratnom i poratnom vremenu Prvoga, a poslije i Drugoga svjetskog rata. Njezina velika ljubav prema Bogu Ocu i njegovu Sinu Isusu Kristu u Duhu Svetomu urodila je još većim plodom svjedočenja Božjega milosrđa utjelovljena u Družbu Kćeri Milosrđa u Blatu i raširenu na tri kontinenta u pet provincija. Nagovor o blaženici i njezinoj karizmi uvijek iznova obogaćuje i oduševljava za izazove svagdanjega života i rad u vremenu koje nam Gospodin daje. Vrijeme provedeno u tišini i osobnoj molitvi uz svetohranište i blaženičin grob u svetištu, uz

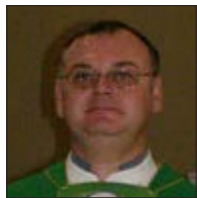
nju koja sluša i uslišava, istinski je dar s neba. Hvala, bl. Marijo Propetoga, za svaku uslišanu molitvu i primljenu milost.

Na povratku kući opet molimo i pjevamo. Malo prije kraja putovanja vozač zaustavlja autobus i ponovo isti kvar. Svi začuđeni gledamo: »Pa na istom mjestu je i jutros stao, i sad opet. Baš čudno.« Glavom prostruji misao: »Pa bl. Marija Propetoga nas želi podsjetiti da nam je jutros uslišala molitvu i želju da joj dodemo u Blato, a sad želi da se sretno vratimo svojim kućama.« Ponovo molitva u autobusu. Malo potom kvar je otklonjen i sretno stižemo u svoje Zmijavce. Sa zvonika Svih svetih otkucava 8 sati i poziv na večernji »Anđeo Gospodnji«.

Velika radost u duši i mir u srcu zbog još jednoga ostvarenog zavjetnog hodočašća, zbog svih onih susreta u blaženičinu svetištu, doživljenog blagoslova i sretna povratka svojim obiteljima. Čudesa se događaju svakog dana, samo ih treba prepoznati. Velika je milost zavjetovati se i još veća izvršavati svoje zavjete s velikom vjerom i nadom.

Blažena Marija Propetoga, moli za nas, za naše obitelji, domovinu i svijet.

fra Mladen Prolić,
župnik župe Gospe od Karmela
u Runovićima

Providnost ju je vodila...

**Hodočašće Runovićana bl. Mariji Propetoga
u Blato 11. studenoga 2017.**

Ranim jutrom 45 župljana iz Runovića kod Imotskoga zaputilo se sa svojim župnikom fra Mladenom Prolićem na hodočašće bl. Mariji Propetoga u Blato.

Pred župnom crkvom Svih svetih hodočasnike je dočekala s. M. Janja Jurman i odmah ih uvela u crkvu. Nakon kraće molitve pred Presvetim oltarskim sakramentom mjesni je župnik Željko Kovačević pozdravio hodočasnike i ukratko im opisao zanimljivu povijest blatske župne crkve, posebice ističući njezinu umjetničku vrijednost. Nedavno restaurirana oltarna sliku Svih svetih je velika dragocjenost ove crkve, kao i raspelo na pobočnom oltaru pred kojim je i Marija Petković kao djevojka klečala i molila. U lađi crkve je oltar s relikvijama sv. Vincence, rimske mučenice i zaštitnice Blata.

Uz župnu crkvu je i blaženičina rodnu kuću sa spomen pločom. Odatle je hodočasnike s. Janja povela u samostan i Kuću maticu Družbe Kćeri Milosrđa koju je blaženica, po Božjoj providnosti i uz mudro vodstvo svoga biskupa Josipa Marčelića, utemeljila 1920. godine. Neki predmeti vezani uz to izloženi su u samostanskom muzeju kroz koji je hodočasnike provele postulantica Lana Pecotić.

Iz muzeja je hodočasnike s. Janja odvela u svetište s blaženičinim grobom. Govorila im je o izgradnji svetišta i prijenosu blaženičinih zemnih ostataka iz Rima gdje je blaženica umrla 1966. godine, a u Hrvatsku su preneseni 1998. godine u okviru postupka za proglašenje blaženom. Nakon proglašenja blaženom u Dubrovniku, 6. lipnja 2003. otvoreno je svetište i od tad se svake godine slavi njezin blagdan 7. srpnja, na dan njezina preminuća. Hodočasnici su slušali i o Družbi Kćeri Milosrđa i njezinu djelovanju u Hrvatskoj, Italiji, Argentini, Peruu, Paragvaju, Čileu, a odnedavno i na Kubi.

Nakon svega što su čuli i razgledali, hodočasnici su imali prigodu u svetištu u miru i tišini zahvaljivati Bogu za sve to i moliti za svoje potrebe, posebice obilazeći blaženičin sarkofag na kojem se uobičajilo ostaviti fotografije onih za koje se moli. Mogli su častiti i njezine relikvije ugrađene u stijenu oltara.

Hodočašće je doseglo svoj vrhunac slavljenjem svete mise u svetištu, a predslavio ju je župnik fra Mladen. U propovijedi je rekao da čovjek kad dođe u Blato shvati veličinu predanja bl. Marije Propetoga Kristu raspetomu. Slavila je Boga Oca služeći mu u siromasima i potrebima, dajući se voditi i nadahnjivati Božjim Duhom koji ju je doveo na drugi kraj svijeta, u Južnu Ameriku. Čovjek se lako zapita odakle Majci Mariji Propetoga sredstva za siromahe, za putovanja, za gradnje i pothvate, za otvaranje novih sestarskih kuća, dječjih vrtića, škola, staračkih domova i drugoga. Ona sam nije imala gotovo ništa, a iza nje su ostajala ogromna djela. Nije se teško domisliti da je sve prepuštala Božjoj providnosti, a ona sama bila osjetljiva na sva nadahnuća Duha i hrabro se upušta u rad, vjerujući do kraja svome Bogu da je neće ostaviti na cjedilu. Tako se, za razliku od bogatoga mladića iz evanđelja po Mateju (usp. Mt 19, 16-

20), o kojem su slušali u misnim čitanjima, bl. Marija Propetoga nije bojala svoje blago naslijeđeno od obitelji uložiti za siromahe i odreći se sve ugodnosti dobrostojeće obitelji i prigrliti siromaštvo, poput sv. Franje, čiju duhovnost slijedi njezina družba pa u svom nazivu nosi oznaku: Trećega samostanskog reda.

Propovjednik je osvijestio svojim župljanima da u Blato nisu došli kao turisti nego kao hodočasnici svojoj hrvatskoj blaženici. Jedni su došli za-

hvaliti za milosti koje im je izmolila u Oca milosrđa kao što su rođenje djeteta u obitelji, rješavanje teškog osobnog ili obiteljskog problema i puno drugoga. Drugi su došli moliti je za sebe i svoju djecu, pa je i ovaj susret završio zajedničkom molitvom bl. Mariji Propetoga uz pjesmu »Zdravo Djevo« i »Biseru iz maloga Blata«.

Nakon kulturnoga i duhovnoga obogaćenja hodočasnici su se u samostanu i tjelesno okrijepili hranom, a sestre su ih počastile kolačima i pićem. Uz zahvale sestrama na velikodušnom gostoprimstvu i svim ljubaznim uslugama za koje se ukazala potreba, hodočasnici su se radosno oprostili od blaženičine oaze, u nadi što skorijeg susreta.

Mara Lovrić (Duša),
Poslanica Milosrđa, Stablina

Ljubav se uvijek ljubavlju vraća

*Hodočašće župe Gospe Fatimske,
Plina Stablina, 21. listopada 2017.*

Svake godine od proglašenja bl. Marije Propetoga 2003. godine naša župa organizira hodočašća u Blato na Korčuli. Ovo nam je bilo 21. hodočašće, pa iako je svako bilo lijepo, ove je bilo nekako posebno. Nekad su hodočasničke skupine bile i veće, tako da se išlo u dva ili tri autobusa. Ove je godine bio samo jedan autobus, ali je među hodočasnicima bilo i onih koji su išli prvi put. Iako je naš župnik bio spriječen i nije mogao putovati s nama, nije bilo razloga za odgađanje hodočašća jer su s nama hodočastile s. M. Miranda Maglica i s. M. Helena Bakula, sestre Kćeri Milosrđa koje rade u našoj župi, a i mi župljani rado sudjelujemo u organizaciji.

Tako se uspjelo riješiti da dobijemo i svećenika za slavlje svete mise u blaženičinu svetištu, za što se, po njezinu zagovoru, pobrinula s. M. Jasminke Gašparović. Uspjela je dogovoriti sa župnikom iz Smokvice, Mihaelom Čavlekom da bude naš misnik. Spominjanje Smokvice podsjetilo me na studeni 1998. godine kad smo pratili kovčeg s blaženičinim zemnim ostacima pri prijenosu iz Rima u Blato, a na proputovanju kroz mjesta otoka Korčule, zvonila su crkvena zvona.

Sestre su nas u svetištu, kao i uvijek, srdačno dočekale, a ovaj su put uz s. Jasminku tu bile s. M. Zdravka Srša, s. M. Zita Vuletić i s. M. Rajka Žabica, ali i druge sestre koje djeluju u Blatu rado su nas susretale u samostanskom

okruženju. Posvuda se osjećalo i doživljavalo kako se ljubav uvijek ljubavlju vraća. Prijepodne smo imali vremena za osobnu molitvu, razgledavanje muzeja i svetišta, a s. Jasminka nam je govorila o blaženici i njezinu životnom putu i posvećenju u redovničkom pozivu. Bez obzira na to koliko su to nekima poznate činjenice, Duh puše gdje hoće i tko »ima uši« čuje i razumije što mu Bog u tom času govori. Svatko je mogao spoznati zašto mu je bilo dano da upravo u ovom času bude u Blatu, tu u blaženičinu svetištu. Mogao je povjeriti joj sve svoje brige i probleme. Ona ih dobro razumije i sve ih, kao vjerna i pouzdana zagovornica, prikazuje dobrom Bogu. Svatko je mogao u duhu pronaći sebe i uvjeriti se da je bez žrtve i molitve život prazan i izgubljen.

Sretno smo se vratili svome domu, ispunjeni duhom ljubavi i mira iz susreta s Bogom i našom blaženicom, ali i jednih s drugima. Da ljubav nema granica pokazalo se i u »šoferskoj himni« *Ima jedna duga cesta* koju je s. Miranda ispjevala našem vozaču autobusa. Hvala dragom Bogu i našoj blaženici na ovom daru 21. hodočašća naše župne zajednice u Blato.

Tko si ti za mene, Gospodine?

(Mt 16, 13-19)

Tko si ti za mene, Gospodine?

Ti si tvorac svih djela i moga bića.

Ti si Sin Boga živoga

kojega ni grob nije mogao zaustaviti.

Ti si kralj slave, svijeta i moga srca.

Tko si ti za mene, Gospodine?

Ti si Bog koji je tako blizu.

Ti si Bog koji se razdaješ iz dana u dan
i ulomaka uvijek na pretek.

Ti si onaj koji skupljaš suze
jer sam dragocjena u Tvojim očima.

Tko si ti za mene, Gospodine?

Ti si Isus iz Nazareta

koji je hodao ovom zemljom
i učio me činiti dobro.

Ti si živa i djelotvorna ljubav.

Ti si, Gospodine Isuse, Bog
koji je visio na drvu križa
za mene i otkupio me.

Ti si, Isuse, milosrđe beskrajno.

s. M. Anamarija Vuković

Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića Majci Mariji Propetoga (1926.-1928.)

Dr. Josip Marčelić, dubrovački biskup, vođio je kao duhovnik očinskom brigom Mariju Petković od njezine 15. godine u nastojanju da otkrije svoj put u nasljedovanju Krista. Po njegovu mudrom vodstvu prepoznala je volju Božju da ostane u svome rodnom Blatu i tu služi najpotrebnijima, djeci i siromasima, iz čega se

1920. rodila Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje. Sačuvan je najveći dio pisama koja joj je pisao od 1918., od početaka osnutka nove redovničke družbe, do svoje smrti 1928., a evo smo ih u ovom godištu našega glasila, u svakom broju po nekoliko godina, donijeli u prijepisu, ostavljajući izvorni govor toga doba.

Dubrovnik, 4. I. 1926.

Hvala na čestitkam. Primate i moje. Izručite ih i gospodi udovi Baničević, koju vam preporučujem, da joj budete pri ruci što možete.

Poslao sam don Peri 1000 dinara za krosna Velaluke kako ste mi pisale. Mislim da će Časna Majka rado pristati da putuju za Smokvicu, za koju su kupljene. Treba nastojati da se dade ženskoj zarado i u kući, kad ne može raditi u polju. To je svrha vašeg odlaska u Smokvicu. Nijeste tu došle za paru, no za rad na moralnom i materijalnom polju. Ali sve po malo, pametno, razborito.

Glede vlage trebalo bi otvoriti prozor na burnoj strani i oda-lečiti zemlju. Sve drugo malo pomaže, i gore na podu otvoriti prozor. Ali ne znam hoće li gospodar Bruk to dopustiti. Nabojte da vam proda barem tri metra širine, ako ne može cio vrt. Ako ne bi zapao visoko možda bi ga i ja kupio. Isto njemu malo rentire i najbolje bi bilo da ga daruje. Tako Smokvičani ne bi mogli reći da ih Blačani ne čute. Eto gospodaru Bruku lijepe prigode da iskaže velikodušno srce prema Smokvici.

Pozdravite mi sve časne sestre. Ako je tu s. Augustina, ona kao Blajka treba da ima srce i pamet Augustina u Smokvici. Neka vide što može jaka volja uz pomoć Božju. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 16. X. 1926.

Časna Majka, starješica Kćeri Milosrđa, Blato

Koliko sam želio da vas i ove godine pohodim, ali nije bilo moguće zbog više uzroka.

Bio je ovdje preuzvišeni Budanović, dosta je zadovoljan sa sestrama. Ne znam kako su one u Kragujevcu i Smokvici. Pisale su mi iz Opuzena da im pošaljem jednu malu piksidu. Tražio sam je, ali je još nisam našao, još je u zlatara. Neka mi pišu ako su je nabavile.

Ne znam je li o. Bernardin dovršio prijevod Pravila. Molim da me točno obavijestite o svakoj kući: broj sestara, njihov rad, čim se osobito bave, koliko su imale male i velike djece u zavodu.

Nastojte držati račun i bilješke o svemu, napose od Kuće matice u Blatu (...) pak kratku kroniku o događajima Zavoda, sestara, kad su ušle, kad se obukle, položile zavjete. To je velika pouka za mlade. Čuo sam za smrt časne sestre, druge mi kažu da su bolje. Neka gledaju, rade što mogu i u vrtu na čistom zraku. Više doprinosi zdravlju čisti zrak nego hrana. U nedjelju pošaljite ih do »Lurda«, do groblja. Ondje ako možete izaberite jedno mjestance za cvijeće.

Kako vam ide dječji vrtić, koliko ima djece? Gdje su one dvije što su položile ispite? Pripravlja li se koja druga? Neka prije redovito dovrši građansku školu i neka se tu malo vježba.

Kako vam ide rad? Imate li mašinu za bječve, za guče? Što je o tkanju u Smokvici i je li naučila tkati koja časna sestra? Jeste li odstranili vlagu u kući u Smokvici? Gledajte, jer ni jednoj nije drago hoditi okolo s reumama, od toga dođu bolesti na srcu. Jeste li što posebno učinili za proslavu sv. Franje, svoga oca i pokrovitelja? Nastojte se napuniti njegovim duhom, napose poniznošću i duhom siromaštva žrtvujući se za Družbu i za one koji nas progone.

Preporučam vam uzajamnu sestrinsku ljubav. Sa svijetom općite kad je potrebno, manje vizita – više unutarnjeg duhovnog užitka.

Budite kao miomirisne ruže, koje iz daljega šire svoj miris i dobar glas – neka vas slijedi, i vaša djela i vaše požrtvovno ponašanje.

Svima tu u Matici i drugamo moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 30. X. 1926.

Primio sam Vaše od dne 23. ovoga [mjesece]. Pod stare godine, s mojim vječnim prijateljem, koji hoće da me svukud slijedi, i morem i krajem, nije lako putovati, još teže naći zaklonište u kumpaniji – jer moj vječni drug smeta svukud, napose noću. Odgovaram na pitanja:

1. Za vječne zavjete hoće se posebni dopust Svete Stolice i vi treba da ih ponavljate svake godine. To još čine Školske sestre, koje su već odavna potvrđene od Svete Stolice. Svaka časna sestra može privatno, savjetom svoga ispovjednika, položiti i vječne zavjete u svom srcu.

2. Izbor starešice neka bude slobodan. To nek sve uredi prečasni kanonik pleban. Ako bi bila izabrana ista starešica treći put, neka pitaju zato poseban dopust od ordinarija.

3. Za Rim treba dvoje pripremiti. Tekst latinski. Jedan ostaje u Rimu, drugi potvrđeni vraćaju. Tu je još dug put. Eto, ni Školske sestre nisu primile potvrđena Pravila, ni dominikanke u Korčuli. Treba da prije potvrdite Regulu s vašim pravim, ozbiljnim, pametnim radom i življenjem. Rim je vječni grad i sve ide tamo dugo, in eterno.

4. Sad treba da više gledate koga primete, zdrave tijelom, napose dušom.

5. Drago mi je da se vježbaju neke i uče. Danas nam se hoće svjetlost nauka. Tko ne zna, ne može da druge nauči. Napose nastojte oko praktičnih radnja, kućanstva i gospodarstva. To se hoće danas u našem puku, našim majkama. Drago mi je da ste nabavile piano. Neka se sestre vježbaju, koje mogu u pjevanju i udaranju. Ne zapuštajte vrt. I blitva je dobra kad nema drugo. Napose je zdrava. Ne znam imate li pčela? I one su škola. Svuda nek se vidi red i čistoća.

6. U Smokvici neka rade pametno, postojano i strpljivo. I sv. Pavao se tužio da ima pretrpjeti uz drugo i od svoje braće. Ne znam imaju li u Smokvici dječji vrtić. To bi ga trebalo ustanoviti. Vi već znate koje korake treba poduzeti. Mislim da se ima učiniti preko općine. Drže li sestre crkvu Maticu? Čiste i peru? Tu budite pomnive, to je puku drago kad vidi svoju crkvu čistu i nakićenu. Ne štedite za to truda. Pozdravite mi gospodu udovicu.

7. Mislim na Opuzen, ali uska širina pa ne dostiže. Neka tu gledaju da ih groznica ne zateče. Rano u kuću, zdrava hrana i redovit život.

8. Ovdje je kako sam čitao mašina za pletenje bječava, ali se u to ne razumijem. Pokažite svojemu mjestu što – svojim radom, svojom samozatajom, svojim veselim strpljenjem – može jedna Kristova zaručnica. Molite za me. Primite moj pastirski blagoslov! Dajte dvojici koji nemaju kruha.

+ Josip, biskup

***

Budući da biskup dr. Josip Marčelić nije bio prisutan na trećem vrhovnom kapitul Družbe Kćeri Milosrđa 19. listopada 1926. u Blatu kad je birana vrhovna glavarica, poslao je po župniku svoj Dekret odobrenja i potvrđenja imenovanja izabrane:

Dubrovnik, studeni 1926.

Br. 84

Prečasnom kanoniku Peri Franuloviću, župniku i zamjeniku biskupa za Kćeri Milosrđa u Blatu
Kako javljate u spisu od 25. studenog 1926. kapitul časnih sestara Kćeri Milosrđa izabrao je po treći put za vrhovnu glavaricu Kongregacije Mariju Propetoga Petković.

Uz današnje okolnosti iste Kongregacije potvrđujem taj izbor. Prosim od Svemogućega za novu poglavaricu obilne kreposti, napose razboritost i sestrinsku ljubav.

Moj pastirski blagoslov časnoj Majci, predstojnici i svim časnim sestrama.

+ Josip biskup

***

Dubrovnik, 2. XII. 1926.

Časna Majka, starješica Kćeri Milosrđa, Blato
Piše mi o. Bernard da dođem za duhovne vježbe, a ne znam kad? On će moći neke stvari još bolje s vama urediti. Sve pomalo, ali svaki dan korak naprijed. Preporučujem one koje se pripremaju za ispite dječjeg vrtića i neka tu prakticiraju i neka ih tko pouči, napose u pedagogiji. One pak dvije koje su učile, neka nabave koju dobru knjigu o odgoju djece i neka bolje uvježbaju. Treba da svojim ozbiljnim, razboritim radom i svojim znanjem kažete puku što ste. U tom će vas dosta pomoći svagdanja meditacija. Nastojte da su sve sestre zabavljene, da se svaka brine za svoj rad.

Već sam pisao don Peri glede sestara Sigurata. One već razumiju i žele da budu s vama združene. Iz početka, tako ja mislim, a vi kažete vašu, bi mogle doći dvije mlade sestre amo s njima da se malo upoznaju, koje bi mogle naučiti tkanje i pletiti bječve, jer one imaju stroj za pletivo. Neka budu dvije koje se znadu snaći, pomalo dok se obiknu. O tome promislite s časnim savjetnicama te mi javite što vi mislite.

Svima moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 4. I. 1927.

Časna Majo starešice!

Primih vaše od 2. ovog. Slobodno možete pozvati iz Zagreba o. Dioniška za duhovne vježbe i pripravu kandidatica da prime redovničko odijelo. Ja, Bože zdravlje, dolazim, tamo 3. juna. Ne znam kad bi vam bilo na ruku za oblačenje. Na 12. bi imala biti sveta krizma, dan prije ili kasnije, kako odluči preč. kanonik Pleban.

Prosim obilni blagoslov vrh svih časnih sestara, napose svih kandidatica. Bile na ures kongregacije, na spas svojih duša i na veću slavu Božju. Redovnice po duhu sv. Franje, po Srcu Isusu. Moj pastirski blagoslov svima. Veselo s pomoću Božjom naprijed, priprave raditi, trpjeti, sve na slavu velikog Boga. Naprijed korajem, a još više znojem za dobro duša s kojima dolaze u doticaj, osobito u povjerenju mladeži. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 5. 2. 1927.

Časna Majko!

Nadam se da ste dobro putovali i sretno u Blato došli i sa živom prtljagom. Glede Kragujevca ja sam već spočetka dvojio. Ne treba se strašiti, doli podvostručiti rad i pouzdanje u Boga. Pisao sam u Ston, jer tu je jedan samostan Trećoretkinja sv. Franje, koji je unatrag godinu bio združen s onim od Sigurata. Opet Vam preporučujem vruće molitve za to Vaše mjesto, da ga Bog oslobodi od teških posljedica. Treba strpljivo raditi i kršćansku ljubav iskazivati svakud, i kod protivnika, i Bogu se moliti uz onu – *moli i radi*.

Molite se za me da uzmognem nositi teški križ koji mi je svaki dan teži, a za nositi ga sve to manje.

Svim sestrama moj pastirski blagoslov. Budite uvijek pune duha Isukrstova i vjernog sluga mu sv. Franje.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 7. 3. 1927.

Časna Majka, starješica Kćeri Milosrđa, Blato

Šaljem Vam uklopljeno [pismo] presvjetlog nadbiskupa Rodića. Već sam Vam javio bolest Vaše časne sestre sigurate s. Franciske. Još nije bez nade, ali je bolest sasvim teška. Molite za nju. Danas sam govorio s časnom s. Klarom, te smo ostali da Vam pišem. Molite Boga za nju. Uz to, pa ako bi ozdravila treba promisliti na one dvije setsre, kako smo utanačili. Neka budu priprave, ja ću Vam pak javiti, da se upute i dođu. Nastojte časna Majko da budu priprave na rad, pak na drugo što po sebi slijedi. Osim s. Klare sve su slabe, osobito sad obnemogle, jer treba časnu sestru starješicu čuvati dan i noć – sved u ognjici. Sad ne može nijedna, to kad odahnu, tada ćete urediti.

Poslao sam Vam spise glede Kragujevca, što mi poslala nadbiskupska kurija iz Beograda. Ja upravo ne znam kako stvari stoje. Ako se može urediti, ništa bolje.

Svim časnim sestrama moj pastirski blagoslov. Ovo je vrijeme Bogu prijatno, dani pokore – najviše u duhu – uz posluš i pre-gorni rad, ali sved veselim licem.

Glede posta to Vi, časna Majko, odredite – napose one koje imaju školu – teži rad – ako im je potreba radi hrane, Vi uredite – neka slušaju.

Pozdravite prepoštovanog kanonika i oca propovjednika i molite se za me.

+ Josip Biskup

***

Dubrovnik, 7. 4. 1927.

Časna Majko,

najprije hvala Vam na čestitkama obnemoglom starom, komu sad ostaje samo (...) kako kaže Sveto pismo.

Što je od Kragujevca, jeste li bili tamo? U prošlu nedjelju bio sam u časne s. Franciske – bolje je, ali još dosta slaba. Vi svakako držite priprave one dvije koje bi imale doći amo.

Moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama i moje čestitke za Uskrs.

Molite za me.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 4. VII. 1927.

Časna Majko!

Poteškoće desno i lijevo, ali naprijed s Božjom pomoći. Polje rada je široko. Tko zna bolje, široko mu polje!

Glede svete mise na Prižbi, razumjeti se [valja] s prečasnim kanonikom plebanom. Stalnog ispovjednika teško dobiju časne sestre i ovdje. Pomozite se kako možete. Ne mogu stvari dekretom urediti. Lako je davati dekrete, ali teško izvršiti ih. Kako ide radnja, kad će biti gotovo? Za sv. Franju? Dnevnom prigodom nadam se da će starešica Franciska tamo, s jednom koja bi se imala obući.

Svim sestrama moj blagoslov, uz pozdrav. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 23. VII. 1927.

Časna Majko starešice!

Primio sam nacrt prostora na oltaru gdje bi imala doći slika. Po nacrtu dvije su prostorije: gornja polukrug, koja nije točno naznačena – radijum i dijametar. Tu je prostor napose dolje, pak nije točno naznačena širina slike koja bi imala doći. U gornji dio mogao bi se naslikati anđeo Gabrijel – navještenje Blaženoj Gospi – dolje pak velika slika Isusa Kralja. To je velika radnja, ne znam hoće li to moći izvesti s. Tereza od ančela. Danas sam govorio sa sestrom starešicom od sigurata. Sad priređuje one dvije, tri sobe koje su primile u najam od svećeničkog zbora. Neka s. Sofija dođe kod njih slobodno, bit će u sebe doma. Kod ančela trebalo bi plaćati barem 500 dinara mjesečno. I tu treba da kuća pomogne kuću te mjesečno barem 300 dinara. Svakako neka časna s. Sofija dođe često k meni, te ću je uputiti.

Drago mi je da se riješilo pitanje djece, škole u Smokvici. Neka pametno rade u duhu sv. Franje. U nedjelje kad mogu preporučujem im odrasle djevojčice.

Moj pastirski blagoslov cijeloj vašoj Kući matici i drugima. Molite za me, te vašim redovničkim radom i ponašanjem razveselite moje stare obnemogle godine.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 30. VIII. 1927.
Br. 15/27.

Časna Majko starješice!

Primio sam zadnje od 27. ovoga. Ovdje bio don Pero – govorio i pisao.

U ovaj utorak dolazi u Blato svećenik Bučić, po kome ću Vas izvijestiti. Ne mučite se amo – doma Vas čekaju.

Naprijed razboritim, požrtvovnim radom uz vruću molitvu Svemogućemu, koji će blagosloviti i unaprijediti rad u kršćanskome duhu – u kršćanskoj ljubavi.

Pozdrav gospođi Kunjašić.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 3. X. 1927.
Br. 17/27.

Časna Majko!

Mjesto mene evo Vam pismo. Rado sam promišljao da još vidim moje Blačane, ali moje zdravlje nije najbolje – to mi nije moguće. I put dosta težak, pak Matica daleko od stana – a doći u Blato samo dobro se gostiti i sjediti na meke duške – bez posla. Rad je život.

Imele su vam doći sestra starešica sigurate, al' budući ovdje velika festa za 700 stoljeća sv. Franje – odgodile. Vi već dobro promislite za dvije koje bi imale doći amo. To svakako treba urediti. Želim prije smrti urediti glede kuće sigurate.

Kada dođe tamo s. Franciska, s njome ćete se još bolje razumjeti.

Veselo naprijed s Božjom pomoći i promišljenim korakom. Je Vam gazda Bruk dodao ono što je bilo za župničku kuću provideno, da dodate ovdje gdje se radi – marena ne ide, gdje je sve mrtvo.

Uz postar i pastirski blagoslov svim časnim sestrama. Molite se za mene.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 16. X. 1927.

Časna Majko!

Šaljem časnim sestrama ovu krasnu knjigu, da sve što bolje razume veliki dar koji nam je ostavio naš dragi Spasitelj, da se sve to više zaljube u svetu euharistiju.

Treba je pomnjivo pročitati. Može im služiti kao duhovno štivo. Uz pastirski blagoslov

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 2. XI. 1927.

Časna Majko starešice!

Primio sam pravilnik. Još nisam pregledao. Dok se pak uredi latinski prijevod, proći će još vremena. Treba da Sveta Stolica dade *Testimonium decretum laudis* – uslijed svjedodžba ordina-

rijata u kojima radite. Treba se što bolje organizirati, osobito odgojiti podmladak u duhu sv. Franje, da mogu odoljeti i svladati sved razborito i veselo rad koji ih čeka.

Šaljem Vam svjedodžbu za sakupljanje milodara u nadbiskupijama Beograd i Skoplje. Uklapam Vam natrag i list časne s. Serafine.

Dvije časne sestre što su ovdje došle počele su kupiti prekjučer. Čekale su dopust od vlasti iz Korčule.

Časne sestre sigurate dobile su dvije lijepe sobe od bližnje kuće Papinskoga zbora i moći će od svoga zavoda otvoriti nutarnja vrata. Sjednica još nije odlučila što bi imale plaćati. Sad će imati dosta mjesta.

Vaša je ustanova *Congregatio Filiarum Misericordiae, juris episcopis* [biskupijskoga prava]. Još nisu *juris papalis* [papinskoga prava] ni dominikanke na Korčuli. Rim je vječni grad.

Ako nadbiskup Rodić nije protivan i ako on odobrava, budite na ruku katolicima i gospodinu župniku. Ali sve sa znanjem ordinarija. Kažite mu iskreno kako stvar stoji.

Ne znam kad imamo tamo poći da se obuče ona kandidatkinja od Sigurata. Možda za blagdan Bezgrešnoga začeca. Sve razborito i pametno, uz pomoć Božju.

Treba sad misliti kako pokriti dug za kapelu. Budite prave kćeri sv. Franje. Bog će pomoći. Primite moj pastirski blagoslov.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 5. XII. 1927.

Časna Majka starešica!

Pišu mi iz mog rodnog mjesta iz Preka da bi željeli imati vaše časne sestre za dječji vrtić, za odgoj odraslih djevojčica, osobito u kućanstvu i gospodarstvu.

Pisao sam gospodinu župniku da pošalje redovitu predstavku nakon sjednice s gosp. Fabricijem. Kuća je crkovna te se treba razumjeti s dotičnim faktorima. Čekam odgovor. Mislim da biste mogle poći tamo pri Uskrsu da vidite bili se mogla otvoriti Frebilijanska do iduće školske godine. Otvara se drugo dosta široko polje rada, treba pripremiti dobro valjane radnike. Moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama, posebno pak onima koje su se najzadnje obukle. Naprijed veselo u duhu sv. Franje.

Jeste li svršili gradnju? Ne znam je li sva pokrivena uz dosadašnje oskudice novca. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 15. I. 1928.

Časna Majka starešica Kćeri Milosrđa, Blato

Danas je bila kod mene s. Sofija. Majka Augustina uredila je tako da može biti zadovoljna i okoristiti se glede duše i nauka. Samo neka se pametno vlada, ozbiljno i razborito, bez bliskih veza ni s jednom. Preporučio sam joj da vježba govoriti tali-

janski što će joj služiti za ispite i da svake nedjelje dođe k meni. Kako sam Vam već pisao u Preku Vas čekaju. Kad ćete tamo da vidite i da se usmeno sporazumijete. Meni se čini da bi najbolja bila prva polovica svete korizme. No, molim, javite mi da im javim i da Vas dočekaju. Možete im i Vi direktno pisati. Najlakše bi Vam bilo u nedjelju navečer iz Splita, tako biste u Preku bile u ponedjeljak oko 10 sati prije podne. Tu liniju ima obično parobrod Kosovo, kojim tiče Prigradicu. Možete izabrati kako Vam je komotnije.

Govorio sam s časnom s. Terezom radi slike oltara. Tu je dosta posla. Najprije telu posebnu, koja dolazi iz Njemačke, pa okvir od stin (!) na koji se zabija tela.

Časna s. Tereza je mnijenja da gore bude Navještenje Marijino, dolje Isus Kralj – kao podnožje imat će zemlju (globus) u slavi uskrsnut – bez krune – to ne ide.

Časna s. Tereza ima jednu veliku radnju i za kuću. Sad ima školu, treba čekati.

Moj pastirski blagoslov cijeloj kući. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 5. II. 1928.

Časna Majka starešica Kćeri Milosrđa

Imam Vaše od 2. ovoga. Pisat ću gosp. župniku u Preko da Vas čeka na sv. Josipa.

Kako mi pišete na taj dan imam blagoslov prvog kamena novog samostana kapucina od Gospe od Milosrđa.

U Preku treba kuću urediti. Otvorenje ne bi moglo biti prije septembra. Kad vidite i dogovorite se tad će se napisati presvijetlom Mileti u Šibenik.

Vela Luka siromašna, nema kuće. S vremenom Bog će pomoći kad bi ste Vi mogli kuću nabaviti kao u Smokvici. Don Ljubo bi to želio, a sada kuda će vas zvati kad nema kuće. Treba da najprije misli na župni stan.

Drago mi je da ćete svoj rad proširiti na bolnicu u Blatu. Tu treba da budu izučene, ozbiljne, radišne – na svom mjestu, oprezne i pune duha sv. Franje, jer su u Blatu.

Glede časne sestre koja bi imala položiti svete zavjete – slobodno. Tako isto i glede druge koja je bila u Smokvici.

Drago mi je da su časne sestre u Šubotici dobile što su željele. Ovdje bi bio za kupnju jedan posvećeni grobac. Dohodi kamen i radnja do 160 dinara, ali prenos bi bio težak. Najbolje pišite don Ivi Bučiću da Vam pošalje moći. Nema što da im pošaljem, treba da se pomognu same.

Već sam Vam bio pisao po mome duhu nije više moguće da rade uspješno u Kragujevcu. Po onoj svetog Evanđelja, kad u jednom gradu nemate rada i opstanka, idite u drugi.

Časna s. Sofija dolazi kod mene svake nedjelje. Nadam se da će se okoristiti i glede škole i glede redovničkog duha, što joj najviše preporučam.

Pale za oltar nije moguće prije praznika, jer č. s. Tereza je za sada zaposlena sa školom.

Bio sam zamolio moga svećenika Lovru da mi prevede nove Konstitucije Svetog Oca za Treći red. No budući da je zaposlen oko Regule, što treba sve urediti prema Kodeksu, slobodno se obratite o. provincijalu, neka Vam pošalje tekst i prijevod, pak prijevod hrvatski pošaljite filijalama.

Molite za me. Uz pastirski blagoslov,

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 8. II. 1928.

Časna Majko starešice!

Primio sam Vaše od 7. ovoga. Drago mi je da ste se zdravo vratili iz dosta napornog truda.

Časna s. Vaša vikarija bila je ovdje kod mene. Rekoh joj, budite mirne. Otvoriti će se rada i izvan Vela Luke, samo budite prave kćeri sv. Franje, ovo je glavno.

I meni pišu da se je u Preku stvar lijepo uputila, nadaju se otvoriti školu početkom rujna.

Navodite za polaganje zavjeta. Meni, iako živo želim, nije moguće da tamo dođem. Slobodno dođete ako je baš nužno do velečasnog župana.

S. Sofija do sada dobro. Mislim da će ovaj mjesec položiti ispite.

Kako sam čuo glede Vela Luke, to je sve učinio današnji opći komesar. Neka slobodno im dadu kuću, to je željeti, pak će i one raditi bolje i takmičiti se u dobru. Nemojmo posizati – ako bude Božja volja. Teška je zadaća u Veljoj Luci, osobito glede ženske mladeži. Don Ljubo nije bio protivan za vas, već je to uradila Općina. Samo da se radi na veću slavu Božju i dobro naroda.

Svima moj blagoslov. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 21. III. 1928.

Časna Majko starešice!

Drago mi je da se niste uputili u Preko. Vrijeme je bilo ovdje upravo strano, pa i snijega. Najbolje nakon Uskrsa, možda ako Vas zdravlje pomože i ne budete imali drugih zapreka, najbolje na Mali Uskrs, da u Preku budete na 16., ako iz Splita idete uvečer 15.

Ja sam već pisao našem župniku don Anti Baniću. Mogli biste mu pisati i Vi, tj. javite kad biste imali tamo stignuti. Drago bi mi bilo da vidite kuću čas prije popravka i nadogradnje. Svukud poteškoća, ali to je tajna našeg kršćanskog života – Golgota, križ, pa brdo Tabor nakon Maslinske gore, krvavi znoj, vrhunac Uzašašće na nebo.

Čestit Uskrs cijeloj obitelji i u Blatu i drugdje. Molite za me.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 31. V. 1928.

Časna Majko starešice!

Radujem se s cijelom familijom. Prošle su, spasilo ih je predavanje djeci, što je dobro prošlo. U drugom bile su sasna slabe. Niti su mogle u malo vremena savladati sve ono što se zahtijeva. Drugi puta treba ih pripremiti prije, i bez cijele građanske nije moguće da dobro uspiju. Da je trajala više ona napetost prije ispita, mogle su se teško razboljeti.

Zahvalite Bogu i Blaženoj Gospi od Srca Isusova i gospodi profesorima, a najviše gospodinu privremenom ravnatelju.

I meni je odlanulo kad su mi došle kazati da su prošle. Moje dužnosti mi ne dopuštaju da tamo dođem kako sam mislio. Molite za me i nastojte me razveseliti svojim vladanjem kao prave kćeri sv. Franje.

Promislite malo kako proslaviti onaj dan na slavu velikog sveca sv. Franje, napose u Blatu. Dogovorite se s Društvom trećoredaca u Blatu i s o. gvardijanom na Badiji.

Moj pastirski blagoslov cijeloj familiji.

+ Josip, biskup

***

Dubrovnik, 3. VI. 1928.

Časna Majko starešice!

Primio sam Vaš brzojav. Još ne znam točno kad ću u Preko. Mislio sam na 11. ovoga. Kad budem u Preku pisat ću Vam kako je tamo glede vaše kuće i glede škole. Neka sada iz početka budu dvije časne sestre, jedna za dječji vrtić, a druga za ručni rad s odraslim djevojčicama.

Ja ostajem tamo do septembra. Drago bi mi bilo da možete doći tamo prije nego ja otputujem za Dubrovnik. Pisao sam već prečasnom u Šibenik. Mislim da mu je pisao i gosp. župnik.

Preuzv. biskup Mileta hoće da bude sve ostvareno po 496. kanonu. Radujem Vam se u Sofiji. Kako sam joj rekao, samo da bude prava redovnica po duhu sv. Franje.

Molim ako nije velika nužda nemojte mi slati brzojav. Brzojav me obično prestraši, jer često javlja samo tuge i nevolje. Grehota trošiti u današnjim prilikama.

Moj blagoslov svim časnim sestrama.

Napred, sved napred, pa i pomalo uz razboriti rad, uz vruću molitvu, uz veselo srce pred Bogom. Osobito kad neki duhovi oko reže i kretenski bjesne na što se ima odgovoriti samo pametnim radom.

Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Preko, 29. VI. 1928.

Časna Majko starešice!

Sinoć je odbor za gradnju i popravak vaše škole održao sjednicu i odlučio da se radnja započne na Gospu od Pohoda na 2.

idućega. Nisu prije mogli zbog posla u baštinama. Nadam se da će moći dobiti i komad vrta na jugu od kuće. Želja je seljana da se s vremenom uredi i jedna praonica za pranje i utijavanje. Tako isto posebna kuhinja da djevojčice mogu praktično naučiti racionalno pranje i kuhanje.

Neka znam hoće li moći početi sa školom početkom septembra. Teško će biti do tada sve urediti, nabaviti potrebno posuđe.

Puk će doprinijeti svojim radom, ali novca i amo fali.

Moj blagoslov svim časnim sestrama. Molim pozdravite preč. kanonika plebana. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Preko, 10. VII. 1928.

Časna Majko starešice!

Jučer primih Vaše od 4. ovoga. Gospodin kanonik ima pravo da daje drugima što on ne može, to i glede svete ispovijedi. U crkvi pak možete komu vam drago. Kad dođe koji redovnik, rekoh već gosp. plebanu.

Kad ćete primiti bolnicu u Blatu? Kad se drukčije ne može, ali treba nastojati da u tamošnjoj bolnici kad se otvori bude mjesta i za vaše sestre.

Drago mi je da imate dosta kandidatica, ali budite oprezni u biranju. Osobito s onima koje obećavaju da će u samostan kad svrše maturu kao učiteljice.

Glede sigurate, pišite im da slobodno budu kao filijala...

Žao mi je o teškoj bolesti gosp. župnika. Svakako mimo nje-ga neću da radim ništa. On vas čuti i radi, jedan, što može.

Ovih dana ni meni nije najbolje, čir na uho, neka vrtoglavica, tako da jučer ni danas nisam mogao da rečem svetu misu, ali za mene lako, na mladima je. To mi stoji na srcu da Vaše sestre budu kakve imaju biti, sved uz Božju pomoć.

Ovdje se radi oduševljeno. Kuća stara raskrivena, sad se probijaju prozori. Osobito majke čekaju radi svoje male djece.

Teško da bude gotovo sve do 1. septembra. Svakako pripravitite kako zanate sve ono što je potrebno za Vladu, da se lakše dječji vrt...

Moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama. Molite za me!

+ Josip, biskup

***

Preko, 19. VIII. 1928.

Primitite moj pozdrav, uz moj blagoslov, svima redom, napose bolesnima.

Nastojat ću da vas pohodim, ako ikako uzmognem. Morao sam se podvrći maloj operaciji, sve to bliže grobu. No veselo naprijed, uz ozbiljno promišljen rad. Bog pomaže radišu i pametna štedišu.

Molite za me!

+ Josip, biskup

Lana Pecotić
s. M. Juliana Beretić

Kandidatura i postulatura u Družbi Kćeri Milosrđa

U kandidaturu je naše družbe 10. rujna 2017. u Kući matici u Blatu gdje se odvija početna redovnička formacija primljena mlada djevojka Leonarda Mijić iz Kaptola kod Požege. Obred je započeo molitvom klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom, nakon čega je provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić uz sudjelovanje sestara blatske zajednice »Krista Kralja« ohrabrila Leonardu za hod na redovničkom putu. Učiteljica kandidatice i postulantičica, s. M. Juliana Beretić pročitala je dio teksta bl. Marija Propetoga koji je napisala na blagdan Imena Marijina, 12. rujna 1946. godine:

»Da bismo mogle privući duše k Isusu trebamo biti slične Mariji: ponizne, čiste, milosrdne, šutljive i ljubazne kao Marija. Ali da bismo to postigle trebamo nastojati da nam ne uzmanjka nijedna od njezinih kreposti, jer ako nam koja nedostaje, nećemo joj biti slične. Bog je imao u svojim planovima da se vaša prva duhovna majka također zove Marija, jer ona treba da vodi i druge duše poučava kako će nasljedovati Mariju i biti kao što je Marija bila hrabra u borbama, patnjama i križevima. Prema tome, budimo radosne kad trebamo nešto pretrpjeti. Osobito kad trpimo, a da nitko drugi ne zna, osim

Gospodina koji će nam dati nagradu prema našim zaslugama.«

Provincijalna predstojnica je kandidatici dala križ koji će je posebice u teškim danima podsjećati na Isusa i njegovo trpljenje i davati joj snagu. Susestre je potaknula da Leonardi budu pravi primjer i pomoć kada joj ustreba. Sestre su čestitale kandidatici i poželjele joj sretan početak na redovničkom putu.

Svoj je postulantat u Kući matici Družbe Kćeri Milosrđa 21. rujna 2017. započela Lana Pecotić, a obred primanja predvodila je provincijalna predstojnica koja ju je pred sestrama upitala: »Što tražiš od nas?« Kandidatica je odgovorila da traži da je se primi u sestrinstvo da bi u zajedništvu sa sestrama hodila i provjeravala svoje zvanje: slijedi Krista u Družbi Kćeri Milosrđa. Nakon kraćeg čitanje iz autobiografije bl. Marije Propetoga o njezinoj težnji i pozivu da se žrtvuje za Isusa i spas duša, provincijalna je predstojnica poticajnom riječju ohrabrila kandidatcu i uručila joj knjigu *Franjevački izvori* i križ. Slavlje se nastavilo čestitanjem i molitvom Večernje.

Neka našu kandidatcu Leonardu i našu postulanticu Lanu prati zagovor sv. Franje i bl. Marije Propetoga na početkom puta služenja Gospodinu u Družbi Kćeri Milosrđa.

Lana Pecotić,
postulantica Družbe
Kćeri Milosrđa

Božji je dar moći oprostiti, ali i čovjekova odluka

Blatske i veloluške trećoredice kao članice mjesnoga bratstava Franjevačkoga svjetovnog reda (*Ordo franciscanus saecularis* – OFS/FSR) »Bl. Marija Propetoga Isusa Petković«, svoj su mjesečni susret s duhovnom obnovom održale 8. listopada 2017. na Prižbi. Prije je ovakvo vjerničko udruženje bilo zvano Treći red sv. Franje i kao takvo ima dugu tradiciju u Katoličkoj crkvi, a u tom se obliku vjerničke duhovnosti ističu i naši krajevi. U Blatu je u vrijeme djevojaštva bl. Marije Propetoga djelovalo više vjerničkih društava i udruženja u čijem je djelovanju i ona zauzeto sudjelovala. Stoga ne čudi što njezine sestre sudjeluju u radu i vodstvu FSR-a kao duhovne asistentice.

Susret i duhovnu obnovu na Prižbi vodila je s. M. Juliana Beretić, članica Družbe Kćeri Milosrđa iz blatske zajednice. U svome promišljanju i duhovnom usredotočenju trećoredice su se sa svojom voditeljicom usmjerile na opraštanje kao temeljnu evanđeosku poruku i izazov svagdanjoj vjerničkoj praksi. Sve su sudionice bile složne u shvaćanju potrebe opraštanja jednih drugima, a i sebi samima, u propustima koji nas neprestano sustižu. Naš najveći učitelj u opraštanju bio je sam Isus Krist koji je i za najveće nepravde koje su mu ljudi učinili svoga Oca molio da im budu oprostene, »jer ne znaju što čine«. Opraštanje je Božji dar koji trebamo ponizno primiti i prihvatiti shvaćajući da smo grješni ljudi, ali i da nam međusobno opraštanje i, dakako, Božje opraštanje omogućuju da rastemo u vjeri i poniznosti čime stječemo izlječenje i duševni mir, a ono često vodi i tjelesnom ozdravljenju. Sve što čovjek ne oprost vezuje ga za prošlost i onemogućava život u sadašnjosti.

Opraštanjem se prekida lanac zla i mržnje, a da bi se moglo doista oprostiti potrebno je vrijeme, strpljivost i ustrajnost, a prije svega odluka da se hoće i želi oprostiti. Trećoredice su govorile o svojim iskustvima opraštanja. Iako im nije uvijek bilo lako oprostiti, ohrabrialo ih je to što su kao vjernice na to pozvane i što Bog svako opraštanje uvijek usmjeri na dobro.

Poslijepodne je proteklo u druženju i molitvi. Moleći kronicu u hodu po poluotočiću Prižbe, stazom uz obalu kroz borovu šumicu, zastali smo na mjestu gdje je bl. Marija Propetoga po nalogu svoga biskupa pisala prva pravila Družbe Kćeri Milosrđa. Kamen na kojem je sjedila i koji joj je poslužio kao stol, prenesen je u samostanski muzej uz njezino svetište u Blatu, a na tom mjestu na Prižbi podignuto je spomen-obilježje s bijelim mramornim križem s hrvatskim pleterom i knjigom podno njega. Ovakvi susreti obnavljaju naš franjevački duh i hrane dušu novom snagom za sve izazove svagdanjega vjerničkog života.

s. M. Jasna Crnković,
upraviteljica Zaklade »Blažena Marija Petković«

Graditelji boljega svijeta

Zakladu »Blažena Marija Petković« osnovala je Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje – Provincija Krista Kralja 10. prosinca 2005. godine na temelju odluke Drugoga redovitog provincijalnoga kapitula 2003. godine. Svrha je ove zaklade pomaganje potrebnima u duhu karizme bl. Marije Propetoga što se ostvaruje u potpomaganju školovanja djece i mladih slabijega imovinskog stanja, podupiranje obitelji s brojnom, a često i bolesnom djecom, te pomoć starijima u težim životnim okolnostima.

Zaklada je svojim djelovanjem prigoda za one koji imaju materijalna dobra, da ne ostanu u njima zarobljeni nego da u velikodušnosti osjete radost darivanja, da zažive ljubav prema bližnjemu. Po Zakladi svatko može postati graditelj boljega svijeta i osjetljivijega društva, u kojemu solidarnost i međusobno uvažava-

nje pobjeđuju ravnodušje i osamljenost. Oko 900 fizičkih i pravnih osoba redovitom uplatom svoje članarine osiguravaju fond iz kojega se isplaćuju potpore potrebnima. U ovoj se godini učlanila samo 21 osoba, što upućuje na tešku gospodarstvenu situaciju našega naroda. Iz istog razloga u zadnje vrijeme dio članova odustaju od članstva jer i sami trebaju pomoć. Ohrabrujući su primjeri nekadašnjih štićenika Zaklade, koji su se školovali i zaposlili, a sad su podupiratelji u redovitom članstvu. Štovatelji bl. Marije Propetoga koji su joj se utekli u zagovor i po njemu zadobili milosti, u znak zahvalnosti podupiru rad naše zaklade. Svaka nakana koja nuka osobu da se učlani u zakladu hvale je vrijedna jer osobi pomaže da se izgradi kao kršćanin i da u djelotvornoj ljubavi živi svoju vjeru po blaženičinu primjeru.

Osim redovitih članarina, izvori prihoda Zaklade su i povremene donacije različitih osoba, udruga, župa i skupina koje djeluju u župama. O Božiću i Uskrsu organiziraju se dobrotni pothvati, često vrlo dosjetljivi, kojima se namiću sredstva za Zakladu. U tome su se ove godine posebno isticali Biseri Očeva milosrđa i druga djeca iz Blata, Novske, Stabline (Ploča) i Zagreba kao i Poslanici Milosrđa iz Novske, Stabline (Ploče) i Zagreba (Trešnjevka). Župljani župa u Blatu, Veloj Luci i Zemuniku poslali su maslinove grančice čijom prodajom se na Cvjetnicu u zagrebačkim župama u Botincu, Šestinama i Trešnjevci skupljao prilog za Zakladu. Sestre Kćeri Milosrđa u Hrvatskoj i Vancouveru (Kanada) sa svojim suradnicima organiziraju razne pothvate kojima prikupljaju dobrovoljne priloge i tako pomažu Zakladu.

Prigodom posjeta župama u Hrvatskoj s. M. Jasminka Gašparović kao promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga govori i o blaženičnoj karizmi milosrđa koja se danas utjelovljuje u radu naše zaklade i poziva vjernike da se prema svojim mogućnostima uključe u njezin rad. Ove je godine sa svojim suradnicima posjetila 15 našim župa, a iz svake se javio barem jedan podupiratelj.

Zaklade redovito raspisuje natječaj za dodjelu stipendija i mjesečnih novčanih potpora, a uvijek je otvoren od 1. do 10. rujna. Oglašava se u katoličkim medijima i na internetskoj str-

nici www.marijapropetog.hr. Povjerenstvo za natječaj odobrilo je za ovu akademsku godinu od pristiglih 68 molbi dodjelu sredstava za 62 primatelja, od čega je 37 stipendija i 25 novčanih potpora. Iznosi mjesečnih stipendija i novčanih potpora određeni su razmjerno potrebama molitelja i raspoloživim sredstvima. Zaklada povremeno dodjeljuje i jednokratne novčane potpore, a u 2017. godini je do kraja studenog dodijeljeno 11 jednokratnih pomoći.

Zahvaljujemo svima koji i na najmanji način pomažu rad Zaklade. Svaka donacija, svaki izraz dobre volje, svaka molitva za članove i korisnike Zaklade puno znače u njezinu djelovanju. Uvijek će biti tražitelja pomoći, ali se nadamo da će jednako tako biti i onih koji će moći i htjeti svojim priložima pomagati njezin rad. Pozivamo vas na takvu velikodušnost, ako imate i najmanje mogućnosti za to. Pristupnica za članstvo dostupna je na <http://marijapropetog.hr/marija1/zaklada-blazena-marija-petkovic>.

Zazivamo Božji blagoslov po zagovoru bl. Marije Propetoga na sve članove i korisnike Zaklade i preporučujemo se u molitve čitatelja glasila *Tebi Majko*.

Mihaela Andrijević,
Gimnazija u Požegi, 2b

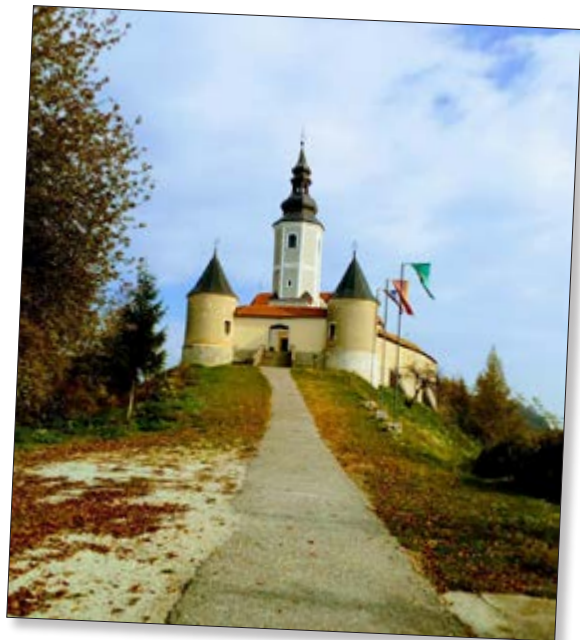
Susret s Isusom i sa samim sobom

*Duhovna obnova u Marincima,
28.-29. listopada 2017.*

Putujući iz Slavonije u Marince, gdje se održavala duhovna obnova, znatiželjno sam promatrala krajolik prepun bregova, raštrkanih kuća, zavojitih putova i vinograda, krajolik kroz koji sam prolazila prvi put. Nakon onih mojih slavonskih ravnica, ovo je bio prekrasan doživljaj. U duhovnoj je obnovi sudjelovalo desetak mladih, a započeli smo je zajedničkom molitvom, predvođeni s. M. Jelenom Krilić, članicom Družbe Kćeri Milosrđa. Velečasni Dragutin nas je lijepo ugostio te omogućio nam toplu dvoranu i hranu.

Uz s. Jelenu razmatrali smo o našim životnim kušnjama i njihovim izvorima i o molitvi. Da bismo se što bolje upoznali, trebali smo nacrtati nešto što nas predstavlja ili neki predmet koji nas obilježava. Slušajući priču o čovjeku koji se našao u pustinji i tražio izvor, svatko je u svojim mislima predočavao sebi sliku kako je to doživio. Nalazimo li se mi ponekad u pustinji, u kušnjama? Kamo usmjeravamo pogled? Kako znamo koji je put pravi? U čemu pronalazimo izvor? Neki svoj izvor pronalaze u materijalnim stvarima, neki u obitelji, prijateljima...

To može pomoći jednim dijelom. Onda kad je najteže, onaj osjećaj kad mislimo da ne možemo dalje, usmjerimo tada pogled prema Isusu jer je on pravi istinski izvor koji ispunjava naše srce svojim svjetlom i zacjeljuje naše rane. Gledajući neka od svjedočanstava razmatrali smo Isusov način na koji pristupa ljudima. Uz duhovnu pjesme slavili smo Isusa.

Podijeljeni u dvije skupine na razmatranje smo dobili tekst o blaženstvima. Zatim je uslijedila tišina. Isus i ja. Susret s Isusom, sa samim sobom. To je danas potrebno mladima koji su izgubljeni, lutaju, ne prihvaćaju stvarnost i Božju volju.

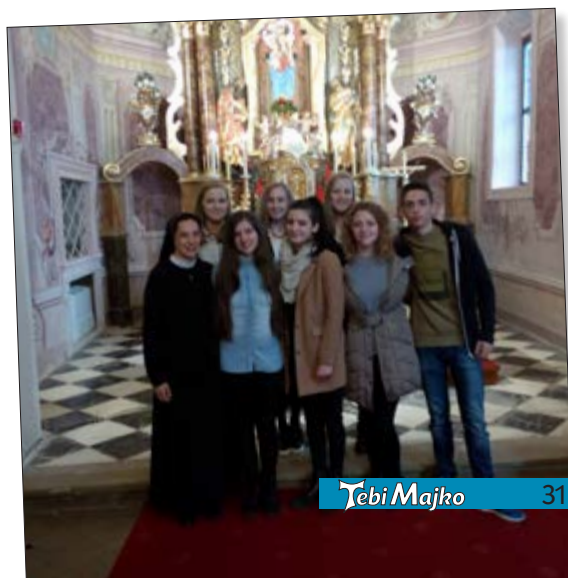
Nakon pronalaska svoga duševnog mira trebali smo napisati zašto smo sretni. Najveći razlog moje sreće je Isus koji se nastanio u mojem srcu i omogućio mi da toga dana upoznam nove, prekrasne ljude koji teže istom cilju, otkriti njega.

Poslije smo išli na misu u Pavlovce. Navečer, ispunjeni radošću, zajedno smo uz okrpju

gledali film »Uskrsnuće«. Smijeha i zabave nije nedostajalo. Sutradan, u nedjelju ujutro nastavili smo duhovnu obnovu. Kojim riječima opisati što je molitva? Molitva – ljubav, mir, utjeha, razgovor s Isusom, prijateljstvo, zahvala, slava, predanje, spasenje. Svatko je ukratko opisao svoj susret s molitvom.

Na nedjeljnu smo misu zahvalnicu išli na Vinagoru. Ondje mi je godio svjež i čist zrak. Osobito mi se svidjela unutrašnjost crkve Pohoda Blažene Djevice Marije na Vinagori. Pogled s brežuljka na kojem je crkva bio je očaravajuć. Mi mladi smo predvodili krunicu i pjevanje.

Drago mi je što sam imala prigodu upoznati nove ljude, mlade koji teže istom, zajedničkom cilju, otkriti Isusa u svome srcu. Mladi su otvoreni, društveni i zabavni. To mi se jako svidjelo i brzo smo se sprijateljili. Zajedništvo koje sam doživjela u tako kratko vrijeme, sve nas je obogatilo. Voljela bih ponovno posjetiti taj kraj i nadam se da ćemo se još sresti na nekom putu. Hvala od srca svim sudionicima duhovne obnove koju smo zaključili govorom o sv. Augustinu i njegovim riječima: »Za sebe si nas, Gospodine, stvorio i nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi.«

Lana Pecotić,
postulantica Družbe
Kćeri Milosrđa

Misijska nedjelja u Blatu

Misijska je nedjelja. Molimo i skupljamo milostinju za naše misionare i misije. I naša blaženica iz Blata, Marija Propetoga bila je velika misionarka. Prikazala se svemogućem Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetom kao žrtva za misije da svi upoznaju Isusa, da ga časte i ljube, da se svi spase.

»Za mile sestre sve moguće učiniti da ih vodim i raspalim u ljubavi prema Isusu. Sve moguće učiniti za njihovo spasenje, da ih odgojim za misije – spasenje duša i milosrdna djela« (*Odluke u duhovnim vježbama, Bilježnica 7, 23. prosinca 1942.*).

Od 1936. godine, na poziv franjevcu Leonarda Ruskovića, ofm redovito šalje sestre u Južnu Ameriku, najprije u Argentinu. Zatim i sama odlazi 1940. godine odlazi u propisani kanonski pohod sestrama, a zbog ratnog vihora Drugog svjetskog rada onemogućenoj joj je povratak u Europu, pa ostaje tamo i širi djelovanje na druge južnoameričke zemlje.

»Je li moguće, o Bože moj, o Bože i Oče pre-dobri naš, da na te jedinog djeca tvoja, ljudi, zaboravljaju i ne hvale te, ne slušaju tvoje svete moćne zapovijedi! O, što da se učini, o premilostivi Bože, da te svijet taj uzljubi i sluša? O, kad bih mogla što ja poslužiti, dala bih da me isijeku živu na komadiće, da me u oganj bace, sve, sve bih dala, i vječnost, da i u vječnosti trpim za tebe i za njih, samo da se obrate i ljube te – slušaju te, ne vrijeđaju tvoje presveto, preslatko srce! Ali što me još više boli što ja te najviše vrijeđam i tako nisam dostojna da što poslužim tvom veličanstvu, da te utješim« (*Na parobrodu – put za Buenos Aires, 17. veljače 1943.*).

Bl. Marija Propetoga u dalekoj Južnoj Americi ostaje punih 12 godina, a njezine sestre osim u Argentini počinju djelovati i u Peru, Paragvaju, Urugvaju i Čileu.

Prigodom Misijske nedjelje, dječja dobrotvorna radionica Biseri Očeva milosrđa, djevojčice iz Osnovne škole »Blato« pod vodstvom vjeroučiteljice s. M. Julijane Beretić, priredile su igrokaz koji su izveli nakon svete mise. Svako dijete je prikazalo život na jednom kontinentu. Na kraju je djevojčica u liku Marije Propetoga došla među njih i rekla im:

»Bog me pozvao i k vama poslao. Svi ste ljubljena djeca Božja. Bog računa na svakoga od vas. Prihvatite Krista kao smisao svoga života. On se rodio, trpio i umro za vas te na kraju vremena dolazi kao Krist Kralj, a ljubav prema Bogu i ljudima bit će mjerilo spasenja.«

Neka nam naša blaženica bude primjer i putokaz kako ljubiti i izgarati za druge i Isusa.

Marija Žabica,
ravnateljica Doma

10 godina Doma za starije i teško bolesne odrasle osobe »Majka Marija Petković« u Blatu

Naš je dom 9. studenog 2017. proslavio 10 godina rada. Nastojanje za njegovu izgradnju sežu u 1979. godinu, da bi 20 godina potom bio položen kamen temeljac za gradnju zgrade, a svečano otvorenje bilo prije deset godina, otkad s ponosom nosi ime naše blažene Blajke, Marije Propetoga.

U domu je dosad bilo smješteno 206 korisnika, uglavnom naših sugrađana, što pokazuje koliko je značenje ove ustanove za njezine korisnike, njihove bližnje i našu zajednicu. Na čekanju su 64 zahtjeva, a svakim danom ih je sve više. Trenutno imamo 48 korisnika prosječne dobi 84 godine, od dviju najstarijih korisnica s 96 godina do najmlađe 69 godina. O korisnicima se brinu 24 zaposlenika koja se trude omogućiti im život dostojan čovjeka na čemu im od srca zahvaljujem. Nastojali smo pribavljati potrebnu opremu za što ugodniji boravak u našem domu, pa ga neki nazivaju »hotel za starije«.

Obljetnicu smo proslavili uz prigodan program koji je započeo svetom misom, a predslavio ju je naš župnik i dekan korčulanskoga dekanata Željko Kovačević, uz sudjelovanje zboru župe Svih svetih pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Pozdravnu su riječ uputili ravnateljica Doma Marija Žabica, zamjenik župana Dubrovačko-neretvanske županije Joško Cebalo i zamjenik načelnika Općine Blato Perica Bačić te u ime korisnika Marija Bosnić. Zabavno-scenski program su upriličili »Studio 92« recitacijama i ženska dječja klapa »Mannina« pjesmom. Korisnicima i djelatnicima su uručene zahvalnice za desetogodišnji boravak u ustanovi i sudjelovanje u radu od samog početka. Hvala svim sudionicima proslave i svima koji su joj na bilo koji način pridonijeli, a posebice hvala svima koji su tijekom ovih deset godina ustrajali u radu i u podršci ove važne ustanove.

Bojanka i crtež!

Dragi naši maleni!

Pred vama je lik bl. Marije Propetoga koja je u božićnoj rado-
sti jednom ovako pozvala svoje sestre Kćeri Milosrđa na duhov-
no promatranje malenog Isusa u jasticama:

»Sakupljene i ovako sjedinjene ispred jastica, promatrajmo,
kćeri moje, ovo novorođenče koje je iz ljubavi prema svom
nebeskom Ocu došlo na ovaj svijet da izvrši njegovu presvetu
volju« (*O ljubavi prema malom Isusu*, 26. prosinca 1943.).

Ona je u duhu gledala u malog Isusa i u njemu prepoznav-
la onog koji će u svojoj odrasloj dobi mukom i smrću na križu
spasiti svijet.

Oboji ovaj crtež blažene Majke Marije Propetoga i kad to na-
praviš nacrtaj malog Isusa kako ga ti zamišljaš.

Rješenje osmosmjerke iz prethodnog broja Tebi Majko:

Nadimak obitelji bl. Marije Propetoga Petković je KOVAČ

**Molitva
bl. Mariji Propetoga**

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatra svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilič,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunsa protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga

***

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

***

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Vječni moj Bože

Vječni moj Bože,
evo me pred tvojim neizmjernim veličanstvom.
Ponizno ti se klanjam.

Prikazujem ti
sve svoje misli, riječi i djela današnjega dana.
Sve kanim činiti tebi za ljubav i na slavu tvoju.

Želim ispuniti tvoju božansku volju
i biti prosvijetljena u otajstvima vjere.

Želim se pouzdavati u tvoje milosrđe
i moliti te da, po svojoj božanskoj pravednosti,
oprostiš sve moje grijehе.

Jednom riječju:
kanim djelovati u skladu s onim što su i kako su
živjeli Isus Krist i njegova Majka Marija,
svi oni sveci i svetice, pravednici tvoji na zemlji.

Primi, Bože moj dobri, ovo moje prikazanje
koje ti cijelim srcem prinosim
i daj mi svoj sveti blagoslov,
moćnom milošću svojom,
da se nikakvim grijehom nikada ne udaljim od tebe.
Amen.

s. Marija Propetoga